చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ 70వ వార్షికోత్సవాలను

ఘనంగా నిర్వహించండి!

ఎంఎల్ఎం వెలుగులో దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధ పంథాను సృజనాత్మకంగా అన్వయిస్తూ భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ విజయానికి దృఢసంకల్పంతో ముందుకు సాగండి!

– కేంద్రకమిటీ, సీపీఐ (మావోయిస్టు),

ఆగస్టు 5, 2019

చైనా మహత్తర నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ 70వ వార్షికోత్సవాలు సమీపించబోతున్నాయి. మన యావత్తు పార్టీ ఈ ఉత్సవాలను విప్లవోత్సాహంతో ఘనంగా జరపాలి. ఈ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగంగా మావో నాయకత్వాన కొనసాగిన చైనా విప్లవ చరిత్రలోని ప్రధాన ఘట్టాలను సంక్షిప్తంగా ఈ వ్యాస రూపంలో ప్రచురిస్తున్నాం. ఈ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా మన కామ్రేడ్స్‌ంతా మావో మార్గదర్శకత్వంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన విజయవంతమైన నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం గురించి – ఆనాటి చైనాతో పాటు అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో మార్క్సిజం–లెనినిజాన్ని చైనా విప్లవ నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు సృజనాత్మకంగా అన్వయించిన పద్ధతి, దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధం, మూడు అద్భుత ఆయుధాలు, అంతర్గత సిద్ధాంత పోరాటాలు, నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం గురించి లోతుగా అధ్యయనం చేయాలి. అలాగే ఈ విప్లవ విజయానంతరం నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యంలో సోషలిస్టు పరివర్తన, సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణం, బృహత్తర చర్చ (గ్రేట్ డిబేట్), మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవం గురించీ, వీటన్నింటి ద్వారా మార్క్సిజం–లెనినిజం దాని నూతన ఉన్నత దశ అయిన మార్క్సిజం–లెనినిజం–మావోయిజంగా అంతర్జాతీయ విప్లవ కార్మికవర్గ సార్వత్రిక సిద్ధాంతంగా అభివృద్ధి చెందిన చరిత్రను తులనాత్మకంగా, లోతుగా అధ్యయనం చేయాలి. ఈ అధ్యయన లక్ష్యం నేటి మన దేశ, ప్రపంచ విప్లవ నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు ఎంఎల్ఎంను, ప్రత్యేకంగా చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ–దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధ సూత్రాలను, చైనా అనుభవాలను సృజనాత్మకంగా అన్వయిస్తూ భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని, తద్వారా ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవాన్ని విజయవంతంగా పురోగమింపజేసే విషయంలో మరింత స్పష్టత ఏర్పరచుకోవడానికి తోడ్పడేలా ఉండాలి.

చారిత్రక నేపథ్యం

భారతదేశం మాదిరిగానే చైనా కూడా ఒకప్పుడు భూస్వామ్య దేశం. యుద్ధ ప్రభువుల ఆధిపత్యంలో విడి రాజ్యాలుగా ఉండేది. చైనా ఒక విశాలమైన, పెద్ద జనాభా, సుసంపన్నమైన

సంస్కృతి కలిగిన దేశం. చైనా దేశ జనాభాలో తొంభై శాతం పైగా హాన్ జాతి ప్రజలు ఉన్నారు. అల్పసంఖ్యాక జాతులలో మంగోల్, హుయి, టిబెటన్, యుఘుర్, మియావో, యి, చువాంగ్, చుంగ్‌చియా, కొరియా తదితర జాతుల ప్రజలు ఉన్నారు. చైనాలో వివిధ భాషలున్నప్పటికీ అత్యధిక ప్రజలు మాట్లాడేది చైనా భాష. చైనాలో వివిధ మతాల ప్రజలున్నప్పటికీ అత్యధిక మంది ప్రజలు బౌద్ధ మతం ఆచరిస్తారు. చైనాలో భూస్వామ్య విధానంతో పాటు చిన్న తరహా వ్యవసాయ, గృహ, చేతివృత్తుల సమ్మేళనం ప్రధాన ఉత్పత్తి విధానంగా స్వయం పోషక సహజ ఆర్థిక వ్యవస్థ ఉన్నది. ఇటువంటి చైనా దేశంపై సామ్రాజ్యవాద శక్తులు అనేక దురాక్రమణ యుద్ధాలు చేశాయి. 1840లో బ్రిటన్ నల్లమందు యుద్ధం చేసింది. ఆ తరువాత 1857లో బ్రిటన్-ఫ్రెంచి మిశ్రమ బలగాలు చొచ్చుకువచ్చాయి. ఈ రకంగా చైనాలోకి విదేశీ పెట్టుబడిదారీ విధానం చొచ్చుకురావడంతో ఆర్థికంగా అర్థవలస-అర్థభూస్వామ్య మార్గంలోకి మార్పులు ప్రారంభమయ్యాయి. 1894లో చైనా-జపాన్ యుద్ధం, ఆ తరువాత 1900లో 8 మిత్రదేశాల సైన్యం చైనాపై చేసిన యుద్ధం తరువాత చైనా ఇంక ఎంత మాత్రం గతంలో లాగా భూస్వామ్య వ్యవస్థగా లేదు. అది అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థగా తయారయ్యింది. చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థ తన స్వతంత్రతను కోల్పోయి ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద ఆర్థికవ్యవస్థలో ఒక భాగంగా మారిపోయింది. నామమాత్రపు సార్వభౌమత్వాన్ని, కొంతమేరకు స్వతంత్రాన్ని కాపాడుకుని అర్థవలస స్థాయికి దిగజారిపోయింది. జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం కొంత మేరకు అభివృద్ధి చెంది చైనా రాజకీయ, సాంస్కృతిక జీవితంలో గణనీయమైన పాత్ర వహించినప్పటికీ చైనా సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థలో అది ప్రధానంగా లేదు. వివిధ స్థాయిలలో విదేశీ సామ్రాజ్యవాదంతోను, దేశీయ భూస్వామ్యంతోనూ జతపడి ఉన్నది. ఈ క్రమంలో సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడితో ప్రధానంగా జపాన్ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడితో, దేశీయ బూర్జువా పెట్టుబడితో నెలకొల్పబడిన పరిశ్రమలలో పని చేసే కార్మికవర్గం, సామ్రాజ్యవాద చొరబాటుతో ఏర్పడిన విద్యా, ఉపాధి అవకాశాల వల్ల పెటీ బూర్జువా వర్గం, ఈ ఆర్థిక అవకాశాలను అంది పుచ్చుకుని జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గం చైనాలో నూతనంగా రూపొందాయి. సామ్రాజ్యవాదానికి-చైనా ప్రజలకూ మధ్య, భూస్వామ్య విధానానికి-అశేష ప్రజానీకానికి మధ్య ఉన్న వైరుధ్యాలే చైనా అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థలోని మౌలిక వైరుధ్యాలు.

చైనా గత చరిత్రలో రెండు విప్లవాలు ప్రముఖమైనవి భూస్వామ్యానికి సామ్రాజ్యవాదానికీ వ్యతిరేకంగా లెక్కలేనన్ని రైతాంగ పోరాటాలు జరిగాయి. అందులో తాయిపింగ్ విప్లవం ముఖ్యమైనది. ఈ విప్లవం 1851-64 మధ్య 14 సంవత్సరాల పాటు సాగింది. 17 రాష్ట్రాలకు విస్తరించింది. ఫ్యూడల్ భూవ్యవస్థను రద్దు చేసి సైనిక ప్రభుత్వపు వ్యవసాయ చట్టాన్ని అమలు చేశారు. అయినా ఆ విప్లవం ఓడిపోయింది. విప్లవ ప్రతీఘాతుక చింగ్ రాజ్యసైన్యము, అమెరికా, బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు దురాక్రమణదారులు సంయుక్తంగా చేసిన దాడికి ఈ ప్రభుత్వం తట్టుకోలేకపోయింది. ఈ విప్లవం తరువాత చెప్పుకోదగినది 1911లో జరిగిన బూర్జువా

విప్లవం. 1911 విప్లవంలో వేలాది మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. జపాన్ సామ్రాజ్యవాదం కారణంగా విద్యావంతులైన వారిలో కొందరు దేశభక్త భావనలతో ఈ విప్లవంలో పాల్గొన్నారు. ఈ విప్లవం చైనాలో వేల సంవత్సరాలకు పైగా రాజ్యమేలిన భూస్వామ్య నియంతృత్వాన్ని అంతం చేసింది. ఇది చైనా రిపబ్లిక్‌ను, నాన్‌కింగ్‌లో ఒక తాత్కాలిక విప్లవ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచింది. అయితే ఈ బూర్జువా విప్లవం చైనాలో అతి పెద్ద, అత్యంత బలమైన ప్రజాస్వామిక శక్తి అయిన రైతాంగాన్ని సమీకరించి పోరాటంలోకి దించలేదు. 1911 విప్లవానికి గట్టి సామాజిక పునాది ఏర్పడలేదు. బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవంలో ఒక మౌలిక సమస్య అయినా భూ సమస్యను ఈ విప్లవం పరిష్కరించలేదు.

1916-1919ల మధ్య అధిక వేతనాల కోసం అనేక ప్రాంతాలలో జరిగిన సమ్మెలు, రోజురోజుకూ కార్మికవర్గం బలాన్ని పెంచాయి. అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ ఉద్యమ ప్రభావంతో చైనా కార్మికవర్గ రాజకీయ చైతన్యం త్వరితగతిన పెరిగింది. దేశభక్తి పూరితమైన 1919 మే4 ఉద్యమం ఒక కొత్త విప్లవ తుఫాను బద్దలవ్వడానికి, చైనా విప్లవం ఒక నూతన దశకు పురోగమించడానికి నాంది పలికింది. "చైనా కార్మికవర్గంలో ఆధునిక పారిశ్రామిక కార్మికుల సంఖ్య 25 నుండి 30 లక్షల చిన్న తరహా పరిశ్రమలు, చేతి పరిశ్రమలు, పట్టణాలలో దుకాణాలలో పని చేసే వారు మొత్తం సుమారు ఒక కోటి ఇరవై లక్షలు ఉంటారు. వీరితో పాటు గ్రామీణ శ్రామికులు (వ్యవసాయ కూలీలు), పట్టణాలు, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో ఆస్తిలేని జనం చాలా ఎక్కువ సంఖ్యలోనే ఉన్నారు. అత్యంత పురోభివృద్ధి చెందిన ఆర్థిక విధానంలో భాగమై ఉండటం, నిర్మాణయుతమై క్రమశిక్షణ కలిగి వుండటం, సొంత ఉత్పత్తి సాధనలేమీ లేకపోవటం మొదలైన ప్రధాన గుణాలన్నీ ప్రపంచంలో ప్రతి చోటా కార్మికవర్గానికి వుండినట్టే చైనాలో కార్మిక వర్గానికి ఉండటమే కాక వాటన్నిటితో పాటు చైనా కార్మికవర్గం ఇంకా అనేక ఇతర గొప్ప లక్షణాలను కలిగి వుంది.... చైనా కార్మికవర్గం అత్యున్నత రాజకీయ చైతన్యము నిర్మాణదక్షత కలిగినదే అయినప్పటికీ స్వయంగా తన బలంతో మాత్రమే అది విజయం సాధించజాలదని గ్రహించాలి. విజయసాధనకు అది విప్లవంలో పాల్గొనగలిగే అన్ని వర్గాలను, అన్ని అంతస్తుల ప్రజలతో ఆయా విభిన్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తప్పనిసరిగా సమైక్యమవుతూ విప్లవకర ఐక్యసంఘటనను నిర్మించి తీరాలి." (మావో రచనలు, రెండవ సంపుటి-పేజీలు-404-405) సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక మే4 ఉద్యమంలో వ్యక్తమయిన కార్మికశక్తి, రాజకీయ సమ్మెల ప్రభావం, పోరాట విజయాలు నాయకత్వం వహించే, సమన్వయించే రాజకీయ పార్టీ అవసరాన్ని ముందుకు తెచ్చాయి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపనకు వర్గపునాది ఏర్పడింది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపన-కొమింగ్‌టాంగ్‌తో ఐక్యసంఘటన

1917 రష్యా అక్టోబరు సోషలిస్టు విప్లవం చైనా చరిత్రలోను, ప్రపంచ చరిత్రలోను మౌలిక

మార్పును తెచ్చింది. చైనాలో బూర్జువా వర్గ అభివృద్ధినిరోధక తత్వశాస్త్రమైన ప్రాగ్మాటిజం, బూర్జువా సంస్కరణ వాదాలను ఓడించి మార్క్సిజం–లెనినిజం విస్తరించింది. చైనా కమ్యూనిస్టులు 1918లో షాంఘైలో, 1919లో పెకింగ్‌లో అధ్యయన బృందాలను స్థాపించారు. ఈ పునాదిపై దేశవ్యాప్తంగా అనేక చోట్ల కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు యువజన సమితి బృందాలు ఏర్పడ్డాయి. ఇవన్నీ చైనా కార్మికవర్గాన్ని మేల్కొలిపి, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణానికి సైద్ధాంతిక నిర్మాణ భూమికను తయారుచేసి క్యాడరుకు శిక్షణనిచ్చాయి.

1919 మార్చిలో లెనిన్ నాయకత్వంలో మూడవ ఇంటర్నేషనల్ ఏర్పడింది. జాతుల, వలసల సమస్యలపై థీసిస్‌ను (లెనిన్) ముందుకు తెచ్చింది. కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ మౌలిక కర్తవ్యాలను లెనిన్ రూపొందించాడు. ఈ నేపథ్యం నుండి చైనాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పుట్టుకను అర్థం చేసుకోవాలి.

1921 జులై 1వ తేదీన కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ సహకారంతో షాంఘైలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ (సీపీసీ) మొదటి జాతీయ కాంగ్రెస్ జరిగింది. ఆనాటికి చైనాలో మొత్తం పార్టీ సభ్యుల సంఖ్య 57. కాంగ్రెస్ ప్రతినిధుల సంఖ్య 12. మావో సే టుంగ్ ఒక ప్రతినిధి. ఈ కాంగ్రెస్ పార్టీ నిబంధనావళిని ఆమోదించి, నాయకత్వ కమిటీని ఎన్నుకుంది. లెనిన్ మార్గదర్శకత్వం కింద 1922 జనవరిలో వివిధ దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీల, జాతీయ విప్లవ కమిటీల మొదటి కాంగ్రెస్‌ను మాస్కోలో నిర్వహించింది. "సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక", "ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక, జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవం" కొనసాగించడమే చైనా, తదితర తూర్పు దేశాల ప్రజల కర్తవ్యమని కాంగ్రెస్ చెప్పింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీకి విప్లవమార్గం, తక్షణ కర్తవ్యం పట్ల స్పష్టత ఏర్పడింది.

1922 జనవరి నుండి 1923 ఫిబ్రవరి వరకు కార్మికుల సమ్మెలో మొదటి అతిపెద్ద వెల్లువ వచ్చింది. ఇందులో 3 లక్షల మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. అత్యధిక సమ్మెలు సంపూర్ణ విజయం సాధించాయి. కార్మికవర్గ ఉద్యమం, కార్మిక సంస్థలు త్వరితగతిన విస్తరించాయి. 12 నగరాలలో ఉన్న వంద కార్మిక సంఘాలు జాతీయ లేబర్ కాంగ్రెస్ జరుపుకున్నాయి. కార్మికులు 1926 ఉత్తరాది దండయాత్ర క్రమంలో సైనికులకు గట్టి మద్దతును ఇచ్చారు. 1927 తిరుగుబాటు కాలంలో కార్మికులు సాయుధ పోరాటంలో కూడా పాల్గొన్నారు. రైతాంగం భూస్వామ్య దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా చిన్నా, పెద్దా పోరాటాలు చేస్తున్నారు. పెటీ బూర్జువా వర్గంలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, దేశభక్త భావనలు పెంపొందాయి. సామ్రాజ్యవాదం ఒత్తిడితో జాతీయ బూర్జువా వర్గం స్వతంత్రత కోసం తపనపడసాగింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో ఈ వర్గాలు సంఘటితం కాసాగాయి.

కామ్రేడ్ మావో చైనా విప్లవ స్వభావంపై ఈ కింది విధంగా స్పష్టత ఇచ్చాడు.

"ప్రస్తుత దశలో చైనా విప్లవం యొక్క స్వభావం ఏమిటి? అది బూర్జువా ప్రజాస్వామిక

విప్లవమా లేక కార్మికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవమా? మొదటిదే తప్పు రెండవది కాదనేది సుస్పష్టమే.

“చైనా సమాజం వలస, అర్ధవలస, అర్ధభూస్వామ్య సమాజం కనుకనూ, చైనా విప్లవం యొక్క ప్రధాన శత్రువులు సామ్రాజ్యవాదమూ భూస్వామ్య విధానమూ కనుకనూ, కొన్ని సమయాలలో బూర్జువాజీ కూడా పాల్గొనే జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవం ద్వారా పై శత్రువులిద్దరినీ కూలదోయడమే యీ విప్లవం యొక్క కర్తవ్యం కనుకనూ, యీ విప్లవం సామ్రాజ్యవాదానికీ ఫ్యూడలిజానికీ వ్యతిరేకంగా మాత్రమే ఎక్కుపెట్టబడింది కనుకనూ, బడా బూర్జువాజీ ద్రోహం చేసి విప్లవానికి శత్రువుగా తయారయ్యే అవకాశం వుండినప్పటికీ యిది పెట్టుబడిదారీ విధానానికీ, పెట్టుబడిదారీ వ్యక్తిగత ఆస్థికి వ్యతిరేకంగా గురిపెట్టబడలేదు కనుకనూ-యిన్ని వాస్తవ కారణాల మూలంగా ప్రస్తుత దశలో చైనా విప్లవం స్వభావరీత్యా కార్మికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవం కాక బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవమే.

“అయితే యీనాటి చైనాలో బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం యిక ఎంతమాత్రమూ పాత సాధారణ తరహాలోనిది కాదు. దానికి కాలం చెల్లిపోయింది ఇది నూతనమైనది, ప్రత్యేక తరహాకు చెందినది. మనం దీనిని నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం అని పిలుస్తాం. ఇది చైనాలో లాగానే యితర వలస అర్ధవలస దేశాలన్నిటిలో కూడా అభివృద్ధి చెందుతోంది. నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం ప్రపంచ కార్మికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవంలో భాగమే. ఎందుకంటే, అది సామ్రాజ్యవాదాన్ని, అనగా అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని కృతనిశ్చయంతో వ్యతిరేకిస్తుంది. రాజకీయంగా అది సామ్రాజ్యవాదులు, ద్రోహులు, అభివృద్ధినిరోధకులపై విప్లవకర వర్గాల సంయుక్త నియంతృత్వానికై పాటుపడుతూ, చైనా సమాజం బూర్జువా నియంతృత్వంగా రూపొందడాన్ని వ్యతిరేకిస్తుంది. ఆర్థికంగా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారీ సంస్థలను సర్వసాధారణంగా పరిరక్షిస్తూనే, ధనికరైతు ఆర్థిక వ్యవస్థను నిలిపి వుంచుతూనే అది సామ్రాజ్యవాదులకు, దేశద్రోహులకు, అభివృద్ధినిరోధకులకు చెందిన అన్ని పెద్ద సంస్థలను, పెట్టుబడిని జాతీయం చేయడానికీ, భూస్వాముల పట్టులో వున్న భూమిని రైతాంగంలో పంచిపెట్టడానికీ పాటుపడుతుంది. ఆ విధంగా ఈ కొత్తతరహా ప్రజాస్వామిక విప్లవం ఒక వంక పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మార్గాన్ని సుగమం చేస్తూనే యింకొకవంక సోషలిజానికి అవసరమైన పరిస్థితులను ముందుగా తయారుచేసి పెడుతుంది. చైనా విప్లవంలో ప్రస్తుత దశ వలస, అర్ధవలస, అర్ధ-భూస్వామ్య సమాజాన్ని రద్దు చేయడానికీ సోషలిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించడానికీ మధ్య వుండే ఒక పరివర్తన దశ అంటే అది నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం యొక్క ఒక క్రమం. ఈ క్రమం మొదటి ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత రష్యన్ అక్టోబర్ విప్లవం తర్వాత మాత్రమే ప్రారంభమైంది. చైనాలో అది 1919 మే 4 ఉద్యమంతో ప్రారంభమైంది.” (మావో రచనలు, రెండవ సంపుటి-పేజీలు-407-408)

కమ్యూనిస్టు పార్టీ మద్దతుతో డాక్టర్ సన్-యెట్-సేన్ 1923 మార్చిలో క్వాంగ్‌టుంగ్‌లో

విప్లవ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాడు. సోవియట్ రష్యాతో సత్సంబంధాలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహకారం కార్మికుల, కర్షకులకు సహాయం అనే ఈ మూడు విధానాలను ప్రకటించాడు. 1924 మే 31న సోవియట్-చైనా స్నేహ ఒడంబడిక కుదిరింది. దాని ఫలితమే విప్లవ సైన్యాన్ని ఏర్పరచడం. సోవియట్ యూనియన్ సన్-యెట్-సేన్‌కు సహకరించి కాంటన్‌లో (అదే సమయంలో) "వాంపోవా మిలటరీ అకాడమీ" ఏర్పాటు చేశారు. ప్రధాన పోరాట శక్తి అయిన జాతీయ విప్లవ సైన్యం ఆ తరువాత యావత్తు క్వాంగ్‌టుంగ్‌ను విప్లవ ప్రభుత్వం ఆధీనం కిందకు తెచ్చింది. ఉత్తరాది దండయాత్రను సాగించింది. 1925 మార్చి 12న డాక్టర్ సన్-యెట్-సేన్ చనిపోయాడు. ఆయన గొప్ప దేశ భక్తుడు, జాతీయ ఉద్యమకారుడు, సోవియట్ రష్యా మిత్రుడు. ఆ తరువాత కాలంలో బడా బూర్జువా, బడా భూస్వామ్య వర్గాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించిన సామ్రాజ్యవాదులకు దళారీగా మారిన చాంకై-షేక్ ముఠా కొమింగ్‌టాంగ్ పార్టీ నాయకత్వాన్ని స్వాధీనం చేసుకుంది.

1925 మే1న పార్టీ నాయకత్వాన 166 ట్రేడ్ యూనియన్ల నుండి 5 లక్షల 40 వేల మంది కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ 281 మంది ప్రతినిధులు ఈ కాంగ్రెస్‌కు హాజరయ్యారు. మే 31న 2 లక్షల మంది సంఘటిత కార్మికులు సభ్యులుగా షాంఘై ట్రేడ్‌యూనియన్ ఫెడరేషన్ ఏర్పడింది. జూన్ 1న గొప్ప సమ్మె ఉద్యమం ప్రారంభం అయ్యింది. 2 లక్షల మంది కార్మికులు పని బందు పెట్టారు. 50 వేల మంది విద్యార్థులు చదువులు బందు పెట్టారు. వ్యాపారులు దుకాణాలు మూసివేశారు. చివరికి పోలీసులు సమ్మెకు దిగారు. చైనాలో సామ్రాజ్యవాదుల ప్రత్యేక హక్కులను రద్దుచేయడం అనే రాజకీయ నినాదాన్ని, విదేశీ సైన్యాలన్నింటినీ ఉపసంహరించడం, విదేశీ వాణిజ్య సంబంధిత అధికారాలను రద్దు చేయడం, అంతర్జాతీయ సెటిల్‌మెంట్‌లో ప్రజాహక్కుల పునరుద్ధరించడం అనే డిమాండ్లను ముందుకు తెచ్చారు. ఈ ఉద్యమానికి షాంఘై కార్మికులు అగ్రగామిగా ఉంటూ నాయకత్వ పాత్రను నిర్వహించారు. 1925 జూన్ నుండి 1926 అక్టోబరు వరకు 16 నెలల పాటు సాగిన కాన్టన్-హాంకాంగ్ కార్మిక సమ్మె చైనా విప్లవ చరిత్రలో ఒక మహత్తర సంఘటన. ప్రపంచ వ్యాప్త కార్మికుల సమ్మె చరిత్రలో కూడా ఇది ముఖ్యమైనది.

1925 మే 25 నుండి 1926 జులై వరకు యావత్తు దేశంలో రైతాంగ ఉద్యమం కూడా త్వరితగతిన ముందడుగు వేసింది. మే 30 ఉద్యమం దేశవ్యాప్త రైతాంగ ఉద్యమానికి బలమైన ఊపునిచ్చింది. 9 లక్షల 85 వేల మంది రైతాంగం దేశంలోని రైతు సంఘాలలో సంఘటితమై పని చేస్తున్నారు. అటు కార్మికులు, ఇటు రైతులు లక్షల సంఖ్యలో స్థానిక సమస్యల కోసం, రాజకీయ కోర్కెల సాధన కోసం ఉద్యమించారు. కార్మిక, కర్షక ప్రజానీకపు విప్లవోద్యమం నిలకడగా పెరుగుతున్న కొద్ది ఆ ఉద్యమం కార్మికవర్గ నాయకత్వం కింద అభివృద్ధి అవుతుండడంతో బడా బూర్జువావర్గం యుద్ధ ప్రభువులు తమ ఉనికికి ప్రమాదాన్ని గుర్తించి సామ్రాజ్యవాదులతో కుమ్మక్కై విప్లవ నాయకత్వాన్ని చేజిక్కించుకోవడానికి, దాన్ని దెబ్బదీయడానికి

సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. 1926 మార్చి 18న ఛాంకై-షేక్ తన అనుచరులతో కుట్రపన్ని "కమ్యూనిస్టులు తిరుగుబాటుకు కుట్ర పన్నుతున్నారంటూ ప్రచారం చేసి" మార్షల్ లా ప్రకటించి, కమ్యూనికేషన్ కట్‌చేసి, కమ్యూనిస్టు అనుకూల కార్యాలయాలను దిగ్బంధించి, కమ్యూనిస్టు నాయకత్వాన్ని అరెస్టు చేసి, కమ్యూనిస్టులను ఆర్మీ నుండి తొలగించి పూర్తి కమాండ్ సంపాదించాడు. దీంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ - కొమింగ్‌టాంగ్ మధ్య ఐక్యత విచ్ఛిన్నమైంది. యుద్ధ ప్రభువులకు వ్యతిరేకంగా సంయుక్తంగా కొనసాగించిన యుద్ధం, దేశంలో మొదటి అంతర్యుద్ధం ముగిసింది. ఉత్తరాది దండయాత్ర సైన్యానికి చెందిన ఆరవసైన్యం, రెండవసైన్యం, ఇతర తిరుగుబాటు సైన్యాలూ కలసి 1927 మార్చి 24న నాన్‌కింగ్‌ను విముక్తి చేశాయి. చాంగ్ కై షేక్ నాయకత్వంలోని విప్లవ ప్రతీఘాతుక సైన్యాలు పథకం ప్రకారం కార్మికులను నిరాయుధులను చేశాయి. అన్ని సమ్మెలను నిషేదించారు. వీటికి నిరసనగా షాంఘై కార్మికులు ధైర్యంగా ఎదురుదాడి సాగించారు. తెల్ల భీభత్సం మధ్యనే 2 లక్షల మంది కార్మికులు వీటిలో పాల్గొన్నారు. నాన్ షి బహిరంగ సభలో 5 లక్షల మంది ప్రజలు పాల్గొన్నారు. ప్రజా ప్రదర్శనకు వెళ్తున్న కార్మికులపై అభివృద్ధి నిరోధక సైన్యాలు కాల్పులు జరిపి 100 మందిని హత్య చేశాయి.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని నాయకత్వ సంస్థలపై అజమాయిషీ సాగిస్తున్న చెన్ టూ-షియా మితవాద అవకాశవాదం మూలంగానే ఛాంకై-షేక్ ఈ కుట్రలు చేయడానికి అవకాశం లభించింది. కామ్రేడ్ మావో చాంకై-షేక్ విశ్వాసఘాతుక కార్యకలాపాలపై ప్రతిదాడిని ప్రతిపాదించి వాదించాడు. కానీ ఛాంకై-షేక్ విప్లవానికి "వెన్నుపోటు పొడిచినా" 'చెన్ టు షియూ అతడిని 'విప్లవకారుడి"గానే పరిగణించాడు. చాంకై-షేక్‌ని వ్యతిరేకించిన వారందరినీ "విప్లవ ప్రతీఘాతకులుగా" నిందించాడు. ఛాంకై-షేక్ విద్రోహంతో విప్లవం పాక్షికంగా ఓటమి పాలయింది.

కామ్రేడ్ మావో చైనాలో వర్గాలను ఇలా విశ్లేషించాడు.

"చైనా సమాజం వలస, అర్ధ-వలస అర్ధ-భూస్వామ్య సమాజం కనుకనూ విప్లవం యొక్క లక్ష్యాలు (టార్గెట్స్) ప్రధానంగా విదేశీ సామ్రాజ్యవాదం దేశంలోని భూస్వామ్య విధానం కనుకనూ, ఈ యిద్దరు పీడకులనూ కూలదోయడమే విప్లవం యొక్క కర్తవ్యం కనుకనూ చైనా సమాజంలోని ఏ యే వర్గాలు వీరితో పోరాడే సమర్థత గలవి? ప్రస్తుత దశలో చైనా విప్లవానికి చోదకశక్తులేవి అనే సమస్య యిది. చైనా విప్లవం యొక్క మౌలిక ఎత్తుగడల సమస్యను సరిగా పరిష్కరించడానికి, ఈ సమస్యను సరిగా పరిష్కరించడానికి, ఈ సమస్యను స్పష్టంగా అవగాహన చేసుకోవడం తప్పనిసరిగా అవసరం.

"నేటి చైనా సమాజంలో ఏ యే వర్గాలున్నాయి? భూస్వామ్య వర్గమూ, బూర్జువా వర్గమూ వున్నాయి. భూస్వామ్యవర్గమూ, బూర్జువావర్గంలోని పై అంతస్తువారూ కలిసి, చైనా సమాజంలో పాలకవర్గామూ, కార్మికవర్గం, రైతాంగం, తదితర పెటి బూర్జువాజీలోని విభిన్న సెక్షన్లు కూడా

వున్నాయి. వీరంతా, చైనాలోని విశాల ప్రాంతాలలో, యిప్పటికీ పాలింపబడే వర్గాలుగానే వున్నారు.

"చైనా విప్లవంపట్ల యీ వర్గాలన్నిటి వైఖరీ సమాజంలో వారివారి ఆర్థిక ప్రతిపత్తిని బట్టి మాత్రమే నిర్ణయింపబడుతుంది. ఆ విధంగా విప్లవం యొక్క చోదక శక్తులు, లక్ష్యాలు (టార్గెట్స్) కర్తవ్యాలు అన్నీ కూడా చైనా యొక్క సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వభావం మూలంగానే నిర్ణయింపబడతాయి". (మావో రచనలు, రెండవ సంపుటి-పేజీలు-397)

రెండవ అంతర్యుద్ధం-దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధం

1927 విప్లవం ఓడిపోయిన తరువాత మావో చొరవతో రైతుల, కార్మికుల సైన్యంతో చింకాంగ్ పర్వతాలకు వెళ్లి సాయుధ పోరాట సన్నాహాలను తీవ్రతరం చేసాడు. తర్వాత చౌ ఎన్‌లై, చూటే తదితరుల నాయకత్వాన గల ప్రజా సైనిక బలగాలు చింకాంగ్ పర్వతాలకు వెళ్లాయి. కార్మిక, కర్షక సైన్యాలు చింకాంగ్ కొండలకు జరిపిన యాత్ర విప్లవ పురోగమనానికి ఒక సరైన మార్గాన్ని తెరచింది. 1928 జులైలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆరవ కాంగ్రెస్ జరిగింది. చెన్‌టు-షియు మితవాద అవకాశవాద పంథాను క్షుణ్ణంగా విమర్శించింది, తిరస్కరించింది. కానీ చెన్ టు షియు విప్లవ వైఫల్యానికి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఇంటర్నేషనల్ మాత్రమే బాధ్యులంటూ ఐక్యసంఘటన గురించి పార్టీ విధానాన్ని వక్రీకరించాడు. ట్రాట్స్కీయిస్టులతో కలిసి పార్టీ వ్యతిరేక ముఠా కట్టాడు. అందువల్ల పార్టీ 1929 నవంబర్‌లో చెన్ టు షియుని పార్టీ నుండి బహిష్కరించింది. ఎక్కడైతే కార్మిక, కర్షక ప్రజాబాహుళ్యం విప్లవ యుద్ధాల్లోను భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటాల్లోను రాటుదేలి ఉన్నారో, కార్మిక, రైతుసంఘాలు ఏర్పడ్డాయో అక్కడ మొదట ఎర్ర ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలని పార్టీ నిర్ణయించింది. ఎర్ర ప్రభుత్వం ఎంత కాలం మనగలుగుతుందనేది విప్లవ పరిస్థితి, మౌలిక వైరుధ్యాలు అభివృద్ధి చెందడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఎర్ర రాజ్యాధికారం మనగలగడానికి, అది అభివృద్ధి చెందుతూ విస్తరించి పురోగమించడానికి, విప్లవ విజయానికి గ్యారంటీనివ్వడానికి తగినంత సంఖ్యాబలంతో రెగ్యులర్ ఎర్రసైన్యం ఉండడం అనేది ఇందుకు ఒక అవసరమైన షరతు. అదీ, దాని అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ అస్థిత్వం ఒక నిర్ణయాత్మకమైన షరతు అని కామ్రేడ్ మావో స్పష్టంగా చెప్పాడు.

"సామ్రాజ్యవాదం, దేశంలో భూస్వామ్య విధానాన్ని ఎదుర్కొంటున్నప్పుడూ, విప్లవకర స్థావరాల సమస్య తలయెత్తుతుంది. చైనాలోని కీలకమైన నగరాలు చాలా కాలంగా బలవంతులైన సామ్రాజ్యవాదులు, వారి అభివృద్ధి నిరోధక చైనా మిత్రులచేత ఆక్రమింపబడి ఉన్నాయి. కనుక వెనుకబడిన గ్రామాలను సుసంఘటితమై అభివృద్ధి చెందిన స్థావర ప్రాంతాలుగాను సైనికంగా రాజకీయంగా ఆర్థికంగా సాంస్కృతికంగా విప్లవానికి గట్టి కోటలుగాను తయారుచేసుకోవటం విప్లవశ్రేణులకు తప్పనిసరి. గ్రామీణ ప్రాంతాలపై దాడి చేయడానికి నగరాలను ఉ

పయోగించుకుంటున్న దుష్టులైన శత్రువులతో అటువంటి స్థావరాలనుండి పోరాడుతూ, దీర్ఘకాల పోరాటంద్వారా క్రమ క్రమంగా విప్లవంలో సంపూర్ణ విజయాన్ని సాధించడం తప్పనిసరి. విప్లవశ్రేణులు సామ్రాజ్యవాదంతోనూ దాని తొత్తులతోనూ రాజీపడకుండా కృతనిశ్చయంతో పోరాడాలనుకుంటే, తమ శక్తులను నిర్మించుకొని పదునుదేర్చాలని కోరుతున్నట్టయితే తమ శక్తి తగినంతగా లేనప్పుడు బలమైన శత్రువుతో అటోయిటో తేలిపోయే యుద్ధాలకు తలపడకుండా తప్పించుకోవాలని కోరుకుంటున్నట్టయితే ఈ విధంగా చేయడం విప్లవ శ్రేణులకు తప్పనిసరి. పరిస్థితి యిలావుంది కనుక చైనా విప్లవంలో విజయం మొట్ట మొదటి గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోనే పొందగలం. చైనా ఆర్థిక అభివృద్ధి అసమానంగా వుంది కనుకనూ (దాని ఆర్థిక వ్యవస్థ ఏకీకృతమైన పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ కాదు) దాని భూభాగం అతి విశాలమైనది గనుకనూ (దీని మూలంగా విప్లవశక్తులకు తమ సైన్యాలను తగినవిధంగా నడిపించడానికి కావలసినంత స్థలం దొరుకుతుంది.), విప్లవ ప్రతీఘాత శిబిరం వైరుధ్యాలతో నిండి అనైక్యంగా వుంది కనుకనూ, విప్లవంలో ప్రధానశక్తియైన రైతాంగం యొక్క పోరాటం కార్మికవర్గ పార్టీయైన కమ్యూనిస్టు పార్టీచే నాయకత్వం వహించి నడుపబడుతోంది కనుకనూ చైనా విప్లవంలో మొట్ట మొదటి గ్రామీణ ప్రాంతాలలో విజయం పొందడం సాధ్యమౌతుంది. అయితే యింకొకవంక ఈ పరిస్థితుల మూలంగానే విప్లవం హెచ్చు తగ్గులుగా అభివృద్ధిచెంది సంపూర్ణ విజయాన్ని సాధించడం దీర్ఘకాలికమైనదిగానూ, అతికష్టమైనదిగానూ కూడా తయారవుతుంది. అప్పుడు విప్లవకర స్థావరప్రాంతాలలో దీర్ఘకాల విప్లవకర పోరాటం ప్రధానంగా రైతాంగ గెరిల్లా యుద్ధంగానే వుంటూ చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ చేత నడపబడుతుంది కనుక గ్రామీణ ప్రాంతాలను విప్లవకర స్థావర ప్రాంతాలుగా ఉపయోగించుకోవలసిన అవసరాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయడమూ రైతాంగం మధ్య కష్టపడి పని చేయవలసిన అవసరాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయడమూ, గెరిల్లా యుద్ధాన్ని నిర్లక్ష్యం చేయడమూ తప్పవుతుంది." (మావో రచనలు, రెండవ సంపుటి-పేజీలు-394-395).

1930 జులై నెలలో దేశవ్యాప్తంగా పెద్ద నగరాలు అన్నింటిలో సాయుధ తిరుగుబాట్లు లేవదీయాలని, నగరాలపై దాడిచేసి వాటిని పట్టుకోవాలని లీలీసాన్ ఎర్రసైన్యాన్ని ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ పంథా అనతికాలంలోనే ముగిసిపోయింది. ఈ విధంగా ఉద్యమ పురోగమన క్రమంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మరో తప్పుడు పంథా అయిన లీలీసాన్ పంథాను ఎదుర్కొన్నది. చైనా విప్లవంలో అసమాన అభివృద్ధి ఉన్నది అన్న విషయాన్ని లీలీసాన్, అతని అనుచరులు గుర్తించ నిరాకరించారు. పెద్ద నగరాల్లో జరిగే తిరుగుబాట్లు దేశవ్యాప్తంగా విప్లవ వెల్లువను సృష్టిస్తాయని వాదించారు. రైతాంగ విప్లవ పోరాటాన్ని తక్కువ చూపు చూశారు. ప్రపంచ విప్లవంలో అసమాన అభివృద్ధిని వారు నిరాకరించారు. చైనాలో బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం యొక్క దీర్ఘకాలిక స్వభావాన్ని వాళ్ళు దృష్టిలో పెట్టుకోలేదు. ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి, సోషలిస్టు విప్లవానికి మధ్యగల విభజన రేఖను వారు విస్మరించారు. కామ్రేడ్ మావో ఈ అతివాద తప్పులను సరిదిద్ది కియాంగ్సీ విప్లవ స్థావరంలో ఎర్రసైన్యానికి నష్టం జరగకుండా చూశాడు.

మావో దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ పంథాను, ఎర్రసైన్య వ్యూహం–ఎత్తుగడలకు సంబంధించిన మౌలిక సూత్రాలు చైనా విప్లవ స్వాభావిక లక్షణాలపై ఆధారపడి పంథాను మరింతగా స్పష్టం చేసాడు. ఈ దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధ పంథాపై ఆధారపడి మావో నాయకత్వంలో చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ చాంగ్‌కైషేక్ కొనసాగించిన చుట్టివేత దాడులను ఓడించింది. అది ఈ పంథాను అనుసరించకపోవడం వల్ల ఐదవ చుట్టివేత దాడులను ఓడించడంలో విఫలమైంది.

1930 డిశంబరు 27న చాంకై–షేక్ సైన్యాల ఎదురుదాడి ప్రారంభం అయ్యింది. ఎర్రసైన్య యావత్తు బలగాలనూ కేంద్రీకరింపజేసి ఆకస్మిక ప్రతిదాడి చేస్తే చుట్టివేత సైన్యాలలో ప్రధాన బలగమైన చాంగ్ సైన్య రెండు డివిజన్లు పూర్తిగా సంహరించబడ్డాయి. తరువాత టాన్ సైన్యాలను వెంటబడి తరిమారు. 1931 జనవరి 1న ఎదురుదాడి ముగిసింది. మొదటి చుట్టివేత అంతమైంది.

1931 ఏప్రిల్‌లో ఛాంకై–షేక్ మరో 2 లక్షల మంది సైన్యాన్ని ఎర్ర కేంద్ర ప్రాంతం పైకి పంపాడు. 15 రోజుల పాటు జరిగిన ఈ క్యాంపెయిన్‌లో ప్రజాసైన్యం 350 కిలోమీటర్ల దూరం నడిచి 5 యుద్ధాలు చేసి 30 వేలమంది శత్రు సైన్యాన్ని నుగ్గు నుగ్గు చేసి నాలుగువందల కిలోమీటర్ల పొడవు గల యుద్ధరంగంలో వీరోచితంగా పోరాడి శత్రువును పూర్తిగా తుడిచిపెట్టింది. ఆ విధంగా రెండవ చుట్టివేత దాడి కూడా ఓడించబడింది.

చాంకై–షేక్ మూడవసారి ఎర్రసైన్యాన్ని చుట్టుముట్టి ఎర్రసైన్యాన్ని హతమార్చాలని పథకం వేసి 1931 జులైలో ఛాంకై–షేక్ మూడు లక్షల సైన్యంతో తనే కమాండింగ్ అధికారాన్ని నిర్వహిస్తూ దాడి చేసాడు. ఎర్రసైన్యం శత్రువును వేధించడం, చికాకుపరచడం చేస్తూ ఆగస్టు ప్రారంభంలో మూడు యుద్ధాలలో 80వేల సైన్యాన్ని మట్టుబెట్టి విజయాన్ని సాధించింది. అలా మూడవ చుట్టివేత దాడి కూడా విఫలమై అంతమైంది.

1929 చివరలో పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో అంతకుముందెన్నడూ లేని స్థాయిలో ఒక వినాశకరమైన ప్రపంచ ఆర్థిక సంక్షోభం బద్దలైంది. మూడు సంవత్సరాలు కొనసాగి పారిశ్రామిక సంక్షోభం వ్యవసాయ సంక్షోభంతోను, ఉత్పత్తి సంక్షోభం వాణిజ్య ద్రవ్య సంక్షోభాలతోను పెనవేసుకుపోయి పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో ఆర్థిక పరిస్థితులను క్షీణింపచేసింది. 1931 సెప్టెంబరు 18వ తేదీ నుంచి జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు చైనాపై పెద్ద ఎత్తున దురాక్రమణకు పాల్పడింది.

కియాంగ్సీలోని జూయ్‌చియాన్ 1931 నవంబర్ 7న కార్మికుల, కర్షకుల, సైనికుల మొదటి జాతీయ కాంగ్రెస్ జరిగింది. అది కేంద్ర కార్మికుల, రైతుల ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ స్థాపనను ప్రకటించింది. కామ్రేడ్ మావో ఆ ప్రభుత్వానికి చైర్మన్‌గానూ, కామ్రేడ్ ఛూటే ఎర్రసైన్యపు కమాండర్ ఇన్‌ఛీఫ్‌గాను ఎన్నికయ్యారు. ఈ కాంగ్రెస్ కార్మికుల, ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ ప్రాథమిక చట్టాన్ని, వ్యవసాయ చట్టాన్ని, ఆర్థిక విధానాలకు సంబంధించిన శాసనాలను ఆమోదించింది. మొదటి అంతర్యుద్ధంలో ఎర్రసైన్యాన్ని బలమైన ప్రజల సైన్యంగా మలచడం వల్లనే ఈ విజయం

సాధ్యమయింది. ఎర్రసైన్యం ఎలా పని చేయాలో చెబుతూ మావో ఇలా అంటాడు -

".....ఎర్రసైన్యం శత్రు మిలిటరీ శక్తిని ధ్వంసం చేయడానికి, ఒక వైపు యుద్ధం కొనసాగిస్తూనే, మరొక వైపు రాజకీయ కర్తవ్యాలను నిర్వహించవలసి ఉంది. ప్రజల్లో ప్రచారం, ప్రజలను ఆర్గనైజ్ చేయడం, ప్రజలను సాయుధం చేయడం, విప్లవ రాజకీయాధికారం స్థాపించేందుకు ప్రజలకు సహాయం చేయటం, పార్టీ నిర్మాణ సంస్థలనేర్పరిచేందుకు, ఇలాంటి ముఖ్యమయిన రాజకీయ కర్తవ్యాలు నిర్వహించవలసి ఉంది. ఎర్రసైన్యం కేవలం పోరాటం కొరకు పోరాటం సాగించడం లేదు. ప్రజల్లో ప్రచారం, ప్రజలను ఆర్గనైజ్ చేయడం, ప్రజలను సాయుధం చేయడం, రాజకీయాధికారాన్ని స్థాపించేందుకు ప్రజలకు సహాయం చేయడం, ఇలాంటి కర్తవ్యాలు నిర్వహించేందుకు పోరాటం చేస్తుంది. ఈ లక్ష్యాలు లేకుండా, పోరాటానికి అర్థం లేదు. ఎర్రసైన్య అస్థిత్వానికి అర్థం లేదు....."

- 'పార్టీలో తప్పులు సరిదిద్దటం', సంకలిత రచనలు, సంపుటి-1, పు.126-'7

జపాన్ వ్యతిరేక జాతీయ విముక్తి యుద్ధం-ఐక్య సంఘటన

1932 ఏప్రిల్ 15న ఈ ప్రజాప్రభుత్వం జపాన్‌కు వ్యతిరేకంగా యుద్ధ ప్రకటన జారీ చేసింది. యావత్తు దేశ పరిస్థితి విప్లవానికి అనుకూలంగా మారింది. ప్రతీఘాతుక విప్లవానికి ప్రతికూలంగా ఉంది. ఒక వైపున కమ్యూనిస్టు పార్టీ మూడవ చుట్టివేత క్యాంపెయిన్లను ఓడించడం, మరో వైపున జపాన్ ఈశాన్య ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించడంతో జాతీయ స్వతంత్రం కొరకు ఉద్యమాలు ఒక నూతన దశకు చేరుకున్నాయి. కానీ, 1931 జనవరిలో జరిగిన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ 6వ కేంద్రకమిటీ, 4వ ప్లీనరీ సమావేశం నుండి పార్టీలో అతివాద పంథా ఆధిపత్యం వహించడం వల్ల సెక్టేరియనిజంతో జపాన్‌కు వ్యతిరేకంగా జాతీయ ఐక్యసంఘటనకు చొరవ చేయలేదు.

1932 వేసవిలో ఛాంకై-షేక్ 5 లక్షల సైన్యాన్ని సమీకరించి నాలుగవ చుట్టివేత క్యాంపెయిన్‌ను ప్రారంభించాడు. ఈ క్యాంపెయిన్ 1932 జూన్ నుండి 1933 ఫిబ్రవరి వరకు 8 నెలలపాటు సాగింది. శత్రు సైన్యంలోని ఒక డివిజన్ని మొత్తం తుడిచివేసి నాలుగవ చుట్టివేత క్యాంపెయిన్‌ను వీరోచితంగా ప్రతిఘటించి ఓడించింది.

1933 అక్టోబరులో ఛాంకై-షేక్ 5వ చుట్టివేత క్యాంపెయిన్ కోసం 10 లక్షల మంది సైన్యాన్ని సమీకరించాడు. అందులో సగం బలగాలను కేంద్ర ఎర్రప్రాంతంలో ప్రత్యక్ష దాడి కోసం నియమించాడు. దీనికి ప్రతిగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎర్రప్రాంతంలో ఎర్రసైన్యాన్ని విస్తృత పరచడం కోసం ఒక ఉద్యమం ప్రారంభించింది. అది జయప్రదం అయ్యి లక్షమంది కార్మికులు, రైతులు యుద్ధరంగానికి వెళ్ళారు. చైనా ప్రజలు జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధానికి ఒక మౌలిక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించారు. ఈ అనుకూల పరిస్థితుల్లో ఎర్రసైన్యం 5వ చుట్టివేత క్యాంపెయన్‌ను విచ్ఛిన్నం చేయగల పరిస్థితుల్లో ఉంది. కానీ అతివాద అవకాశవాద నాయకులు

తప్పుడు ఎత్తుగడలను అనుసరించడం వల్ల ఈ అనుకూల పరిస్థితులను వినియోగించుకోవడంలో విఫలమయ్యారు. వీరు బలాబలాలతో గానీ పరిస్థితులతో గానీ సంబంధం లేని స్థావర యుద్ధతంత్రాన్ని అమలు చేశారు. దీనితో ఎర్రసైన్యం తీవ్రమైన నష్టాలు పొందింది. 9 నెలల పాటు నిలదొక్కుకుని పోరాడిన తరువాత చివరికి ఎర్రసైన్యం స్థావర ప్రాంతాలన్నీ వదులుకుని రిట్రీట్ అయ్యింది.

1934 అక్టోబరులో ఎర్రసైన్యం ప్రఖ్యాతి గాంచిన ప్రపంచాన్ని కుదిపివేసిన లాంగ్‌మార్చ్‌కు పూనుకుంది. మార్గమధ్యంలో కొన్ని కౌంటీలను ఆక్రమించుకుంటూ కొమింటాంగ్ సైన్యాలను ఓడిస్తూ హుకీయాంగ్ నదిని దాటి 1935 జనవరి 6న ఊన్–ఇని ఆక్రమించింది. 1935 జనవరిలో సున్–ఇ కాన్ఫరెన్సు జరిగింది. ఈ కాన్ఫరెన్స్ అతివాద మిలటరీ పంథాను నిరాకరించి మావో ప్రతిపాదించిన సరైన పంథా ఆమోదించింది. కామ్రేడ్ మావో నాయకత్వంలో నూతన నాయకత్వం స్థాపించబడింది. 1934 అక్టోబరు నుండి 1935 అక్టోబరు మధ్య గల 12 నెలల కాలంలో మావో నాయకత్వంలో కేంద్ర ఎర్రసైన్యం 11 రాష్ట్రాల గుండా 12,500 కిలోమీటర్ల (25,000 లీలు) లాంగ్‌మార్చ్ నిర్వహించి ఉత్తర షెన్సీలోని స్థావరప్రాంతానికి చేరుకుంది. ఇందులో భాగంగా ఎర్రసైన్యం దారి పొడుగున విప్లవ బీజాలు నాటింది.

నాన్‌కింగ్‌లో ఫాసిస్టు నియంతృత్వాన్ని స్థాపించిన తరువాత కొమింటాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధకులు, నిరంకుశ పెట్టుబడిదారులు ఆర్థిక గుత్తాధిపత్యాన్ని చేజిక్కించుకుని సంఘటితపరచడం మొదలుపెట్టారు. నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు చాంగ్ కై షేక్, టీవి సుంగ్, హెచ్‌కుంగ్, చెన్ దీనికి ప్రాతినిధ్యం వహించాయి. వీరి గుత్తాధిపత్య కార్యకలాపాలు నాలుగు పెద్ద బ్యాంకుల చుట్టూ కేంద్రీకృతమయ్యాయి. వ్యవసాయరంగంలో ఈ నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలే దేశంలో పెద్ద భూస్వాములు. ద్రవ్యం, వాణిజ్యం, పరిశ్రమలు, వ్యవసాయాలపై తమ గుత్తాధికారంతో ప్రజలను లూటీచేసి దేశ సంపదను పీల్చి పిప్పి చేసిన ఈ కుటుంబాలు భయంకర రక్త పిపాసులుగా చైనా చరిత్రలో ప్రసిద్ధిచెందాయి. ఛాంకై–షేక్ పాలక ముఠా విదేశీ సహాయానికి మార్పిడిగా చైనా సార్వభౌమత్వాన్ని అమ్మివేయడం ద్వారా తన అభివృద్ధి నిరోధక ఆధిపత్యాన్ని నిలబెట్టుకుంది. ఈ ముఠా సాగించిన అభివృద్ధి నిరోధక పాలనా కాలంలోనే సామ్రాజ్యవాదులు చైనాను ఒక వలస మార్కెట్‌గా మార్చడాన్ని పూర్తి చేశారు.

1935లో జపాన్ దురాక్రమణదారులు ఉత్తర చైనాపై ఒక కొత్తదాడిని ప్రారంభించి చైనాను తమ వలసగా మార్చుకున్నారు.

జాతీయ సంక్షోభం పదునెక్కడంతో చైనాలో జపాను వ్యతిరేక ఉద్యమం నూతన శిఖరాలకు ఎదిగింది. 1935 అగష్టు 1న చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ, చైనా సర్వనాశనం అయిపోయే ప్రమాదం ఆసన్నమైన ఆ తరుణంలో, రాజకీయ అభిప్రాయాలలోనూ, ప్రయోజనాలలోనూ, గతంలోనూ, ప్రస్తుతంలోనూ ఎటువంటి విభేదాలున్నప్పటికీ ఉమ్మడి

శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా ఏకమవ్వమని పిలుపునిస్తూ "జపాన్‌ను ప్రతిఘటించి దేశాన్ని సంరక్షించటానికి సంబంధించి తోటి దేశస్తులకు విజ్ఞప్తి"ని విడుదల చేసింది. కార్మిక కర్షక ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వమూ, ఎర్రసైన్యమూ, ఇతర జపాను వ్యతిరేక బలగాలూ, జపాన్‌ను ప్రతిఘటించి చైనాను రక్షించాలని కోరుకుంటున్న ప్రజలందరూ కలిసి సంయుక్తంగా ఐక్య జాతీయ ఆత్మరక్షణా ప్రభుత్వాన్ని, జపాను వ్యతిరేక మిత్ర సైన్యాన్ని స్థాపించాలని ఆ ప్రకటన కోరింది.

జపాను వ్యతిరేక శక్తులు వృద్ధి చెంది జపాను వ్యతిరేక స్థావరాలు సృష్టింపబడే విధంగా శత్రు శ్రేణుల వెనుక భాగంలో గెరిల్లా యుద్ధం స్వతంత్రంగాను, స్వేచ్ఛగాను అభివృద్ధి పరచబడింది. ఈ జపాను వ్యతిరేక స్థావరాలలో కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వంలోని జపాను వ్యతిరేక ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వాలు ప్రజల ప్రయోజనాల కోసం రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక సంస్కరణలను అమలుచేశాయి.

ఈ పంథాలను అమలు పరచిన ఫలితంగా, వ్యూహాత్మక ఆత్మరక్షణా దశ (1937 జులై నుండి 1938 చలికాలం వరకు), వ్యూహాత్మక ప్రతిష్టంభన దశ (1938 చలికాలం నుండి)లను అధిగమిస్తూ పార్టీ 1937 నుండి 1940 వరకు విముక్తి ప్రాంతాలలో జపాన్ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా విశాల యుద్ధరంగాన్ని తెరచింది. ఆ విధంగా అది జపాను సేనల, కీలుబొమ్మ బలగాల, కొమింటాంగ్ బలగాల ముప్పేట దాడికి గురయిన 1941, 1942 సంవత్సరాల అత్యంత గడ్డు కాలాన్ని అధిగమించి స్థిరంగా కాలూనింది. 1943 జనవరి నుండి ఆరంభమైన వూహాత్మక ఎదురుదాడిలో భాగంగా, శత్రు అక్రమిత ప్రాంతాలను క్రమంగా కుదించి వేస్తూ, విముక్తి ప్రాంతాలను అంతిమ దాడికి వ్యూహాత్మక స్థావరాలుగా మారుస్తూ పాక్షిక ఎదురుదాడులు సాగించింది.

కా. మావో 1945లో జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధం అంతిమ దశకు చేరిన సందర్భంగా ఇలా చెప్పారు."సోవియట్ ప్రభుత్వం ఆగస్టు 8న జపాన్‌పై యద్ధాన్ని ప్రకటించడాన్ని చైనా ప్రజలు హృదయపూర్వకంగా ఆహ్వానిస్తున్నారు. సోవియట్ యూనియన్ చర్య జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధాన్ని బాగా కుదిపివేసింది. యుద్ధం ఇప్పటికి చివరి దశకు చేరుకుంది. జపాన్ దురాక్రమణదారులు, వారి కావలికుక్కలందరిపైనా చివరి దెబ్బ తీసే సమయం ఆసన్నమైంది. ఈ పరిస్థితిలో సోవియట్ యూనియన్, తదితర మిత్ర దేశాల సైనిక కార్యకలపాలతో సమన్వయం నెలకొల్పుకుని, చైనా ప్రజల జపాన్ వ్యతిరేక శక్తులన్నీ దేశ వ్యాప్తంగా ఎదురు దాడి ప్రారంభించాలి. ఎనిమిదవ మార్గసైన్యం, నూతన నాలుగవ సైన్యం, ప్రజల ఇతర సైనిక శక్తులూ కలిసి, లొంగిపోవ నిరాకరించే దురాక్రమణదారులపైన, వారి కావలి కుక్కలందరి పైనా విస్తృతమైన దాడులు సాగించటానికి దొరికిన ప్రతి అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి. వారి సైన్యాలను నాశనం చేయాలి. వారి ఆయుధాలను ఇతర సామాగ్రిని స్వాధీనం చేసుకోవాలి. విముక్తి ప్రాంతాలను అపారంగా పెంచాలి. శత్రు ఆక్రమిత భూభాగాల సంఖ్యను తగ్గించాలి. మనం ధైర్యంగా,

సాయుధ వర్కింగ్ బృందాలను రూపొందించాలి. అవి వందల సంఖ్యలో శత్రు ఆక్రమిత ప్రాంతాలో వెనుకతట్టు దాకా బాగా చొచ్చుకుపోయి. శత్రువు యొక్క కమ్యూనికేషన్ లైన్లను చేధించటానికి గాను రెగుల్యర్ సైన్యం నెలకొల్పుకొని పోరాడటానికి గాను ప్రజలను పెద్ద ఎత్తున సంఘటితపరచాలి. శత్రు అక్రమిత ప్రాంతాలలో ప్రజలను వందల, వేల సంఖ్యలో ధైర్యంగా ఉత్తేజపరిచి, సాయుధ తిరుగుబాటుకు, బయట నుండి దాడి చేస్తున్న రెగ్యులర్ సైన్యాలతో సమన్వయం నెలకొల్పుకుని, శత్రువును నాశనం చేయటానికి రహస్య పోరాట శక్తులను తయారు చేయాలి. ఈ మధ్య కాలంలో విముక్తి ప్రాంతాలను సంఘటిత పరుచుకోవటాన్ని అశ్రద్ధ చేయరాదు. అక్కడున్న 10 కోట్ల ప్రజానీకంలోనూ, ఇతర ప్రాంతాలలో విముక్తి చెందుతున్న ప్రజలలో ఈ శీతాకాలంలో, వచ్చే వసంతంలో వడ్డీ రెట్ల తగ్గింపును అమలు చేయాలి. ఉత్పత్తిని పెంచాలి. ప్రజల రాజాధికారాన్ని, సాయుధ సైన్యాన్ని నిర్మించాలి. పౌరసైన్యం కార్యక్రమాన్ని ఉధృతం చేయాలి. సైనిక క్రమశిక్షణను పటిష్ఠం చేయాలి. అన్ని సెక్షన్ల ప్రజల ఐక్యసంఘటనను నిరంతరం అభివృద్ధి చేయాలి. మానవ శక్తి, భౌతిక వనరుల వృధా ఖర్చు పట్ల సదా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఈ విధానం శత్రువుపై మన సైన్యం చేసే దాడికి మరింత బలం చేకూర్చడానికి ఉద్దేశించబడింది. దేశంలోని యావత్ ప్రజానీకం అంతర్యుద్ధ ప్రమాదాన్ని నివారించటానికి అప్రమత్తంగా వుండాలి. ప్రజాస్వామిక మిశ్రమ ప్రభుత్వం ఏర్పాటుకు కృషి చేయాలి. చైనా జాతీయ విముక్తి యుద్ధంలో నూతన దశ ప్రవేశించింది. యావత్ దేశ ప్రజలు తమ ఐక్యతను దృఢపరుచుకుని అంతిమ విజయం కోసం పోరాడాలి." *(మావో రచనలు, 3 సంపుటి–పేజీలు 367–368).*

యావత్తు దేశాన్ని నూతన విప్లవోద్యమ వెల్లువ ముంచెత్తింది. 1945 అగష్టు 8న రష్యా, జపాన్‌పై యుద్ధాన్ని ప్రకటించింది. దీంతో చైనా ప్రజల ప్రతిఘటనా ఉత్సాహం పెరిగింది. అగష్టు 10న ఛూటే బలగాల పురోగమనానికి ఆదేశించాడు. అగస్టు 14న జపాన్ బేషరతుగా లొంగిపోయింది. సెప్టెంబరు 2న లొంగుబాటు పత్రంపై సంతకాలు చేసింది. 1945 సెప్టెంబర్ 2న జపాన్ బేషరతుగా లొంగిపోవడంతో జపాన్ వ్యతిరేక ప్రతిఘటనా యుద్ధం ముగిసింది. ఇదే సమయంలో రెండవ ప్రపంచయుద్ధం కూడా ముగిసింది. ఫాసిస్టు జపాన్ వ్యతిరేక చైనా ప్రజల ప్రతిఘటనా యుద్ధంలో విజయం సాధించడంలో రష్యాతో పాటు అంతర్జాతీయ విప్లవ శక్తుల గొప్ప సహాయం ఎంతో తోడ్పడింది. అగస్టు 11 నుండి అక్టోబరు 10 వరకు రెండు నెలల కాలంలో చైనా ప్రజా విముక్తి సైన్యం 2 కోట్ల ప్రజలున్న 3 లక్షల చదరపు కిలోమీటర్ల భూభాగాన్ని విముక్తి చేసింది. ఇందులో 190 నగరాలు కూడా ఉన్నాయి. శతృ బలగాల్లో 2 లక్షల 30 వేల మందిని నిర్మూలించడం లేదా గాయపరచడం చేసింది. విముక్తి ప్రాంతాలు విస్తరించాయి. కేంద్రకమిటీ విముక్తి ప్రాంతాలలో ప్రజలకు, దళాలకు విస్తృత ఉత్పత్తి క్యాంపెయిన్‌ను చేపట్టమని పిలుపునిచ్చింది. ఇందుకు ప్రజలను అన్ని విధాలుగా సమీకరించింది.

జపాన్ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా భీషణ పోరాటం సాగుతున్న కాలంలో, పార్టీ పంథాను, విధానాలను అమలుపరచడాన్ని ఆటంకపరుస్తున్న కార్మికవర్గేతర భావాలను నిర్మూలించే లక్ష్యంతో 1942లో మావో నాయకత్వంలో సీపీ దిద్దుబాటు కాంపెయిన్‌గా ఖ్యాతిగాంచిన మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు బోధనా క్యాంపెయిన్‌ను నడిపింది. ఇది ప్రధానంగా అధ్యయన పద్ధతి పట్ల స్వీయాత్మక ధోరణికి, పనిశైలిలోని సెక్టేరియన్ ధోరణులకు, సాహిత్య కృషిలో మూసపద్ధతికి వ్యతిరేకంగా ఎక్కుపెట్టబడింది. ఇది 1931 నుండి పార్టీలో ఉనికిలో ఉన్న సిద్ధాంత పిడివాద ప్రభావాలను తుడిచిపెట్టింది. కొత్త సభ్యులు తమ పెటీబూర్జువా వర్గ దృక్పథాన్ని వదిలించుకునేందుకు తోడ్పడింది. పార్టీ సైద్ధాంతిక స్థాయిని గొప్పగా పెంచింది. పార్టీ యావత్తు అపూర్వమైన ఐక్యతను సాధించింది. ఇది పార్టీ రాజకీయ పంథాను అమలుపరిచేలా హామీ కల్పించింది. జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో పార్టీ అత్యంత కష్టనష్టాలను అధిగమించగలిగేలా చేసింది. పార్టీ 7వ కాంగ్రెస్ జరిపేందుకు సైద్ధాంతిక పునాదిని రూపొందించింది.

జపాను వ్యతిరేక యుద్ధాన్ని విజయం వైపు అంటే ప్రజా విజయం వైపు కొనిపోవటానికి, ఐక్యసంఘటన లోపల కార్మికవర్గం తన స్వాతంత్ర్యాన్ని చొరవను నిలబెట్టుకునే మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సూత్రానికి కట్టుబడి వుండి వుంటూనే దేశంలో పురోగామి శక్తులను అభివృద్ధిపరచటం, మధ్యేమార్గ శక్తులను గెలుచుకోవటం, మొండిఘటాలను ఏకాకులను చేయటం అనే సరైన విధానం ఆచరణలో పెట్టింది. ఈ సరైన విధానం వల్లనే యావత్తు పార్టీ, సైన్యం, విముక్తి ప్రాంతాలలోని ప్రజలు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ రూపొందించిన సరైన రాజకీయ, మిలటరీ పంథాలను అనుసరించారు. ఈ విధానం వల్లనే అనేక కష్టాలు, ఓటములకు గురయినప్పటికీ ప్రతిఘటనా యుద్ధ కాలంలో చైనా ప్రజల జపాను వ్యతిరేక బలగాలు వృద్ధి చెందాయి. అవి "పెరుగుట, పడిపోవుట, మళ్ళీ పెరుగుట" అనే మూడు దశలను దాటాయి. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం కింద కార్మిక వర్గం, రైతాంగం, పెటీ బూర్జువావర్గం, జాతీయ బూర్జువావర్గం, భూస్వాములు, దళారీ పెట్టుబడిదారులలోని ఒక సెక్షను ఐకమత్యం ద్వారా దురాక్రమణదారులపై అంతిమ విజయం గెలుచుకోబడింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో సోవియట్ యూనియన్ సాధించిన మహత్తర విజయం, మూడు ఫాసిస్టు దేశాలైన జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్ ఓటమి, బ్రిటన్, ఫ్రాన్సులు బలహీనపడడం, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఏకాకి కావడం, తూర్పు యూరప్‌లో జనతా ప్రజాస్వామ్యాలు అవతరించడం, వలస దేశాలలో జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలు విస్తరించడం. ఇవన్నీ చైనా విప్లవ విజయానికి దోహదపడిన అంతర్జాతీయ పరిస్థితిలోని ముఖ్యాంశాలు. అందువల్ల యుద్ధానంతర అంతర్జాతీయ పరిస్థితి, అమెరికా జోక్యందారులకు, చైనా అభివృద్ధి నిరోధకులకూ వ్యతిరేకంగా చైనా ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటంలో వారికి అనుకూలంగా ఉంది.

మూడవ అంతర్యుద్ధం

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతిపాదించిన శాంతి, మిశ్రమ ప్రభుత్వ ఏర్పాటు పిలుపును కొమింగ్‌టాంగ్ తిరస్కరించింది. 1946 మే చివరి వరకు కొమింగ్‌టాంగ్ అంతర్యుద్ధ సన్నాహాలలో భాగంగా తన బలగాలలో 13 లక్షల సైన్యాన్ని విముక్తి ప్రాంతాలను దిగ్బంధించే లక్ష్యంతో రక్షణ స్థావరాలు ఏర్పరచింది. వేల సంఖ్యలో దాడులు చేసి పట్టణాలను, గ్రామాలను దురాక్రమించి జూన్ 17న తాను విధించిన షరతులపై కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంతకం పెట్టాలని ఛాంకై-షేక్ డిమాండ్ చేశాడు. మధ్యవర్తిత్వం వహించిన అమెరికా పథకం యుద్ధసన్నాహాలకు కాలాన్ని వినియోగించుకోవడం కోసమే. పైగా చైనా నుండి అమెరికా తన బలగాలను ఉపసంహరించుకోనని ప్రకటించింది. ఇంకా కవ్వింపు చర్యలు చేసింది. కొమింటాంగ్ సైన్యానికి పురోగామి గార్డుగా పని చేసింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ వీరి కుట్రలను బహిర్గతపరుస్తూ ప్రచార ఆందోళనలు చేపట్టింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీకి 12 లక్షల సైన్యం ఉంది. విముక్తి ప్రాంతాలలో 13 కోట్ల జనాభా ఉంది. ఎర్రసైన్యాన్ని ఒక దెబ్బతో తుడిచివేయడానికి చాంకై-షేక్ భయంకర దాడి సాగించేందుకు 16 లక్షల రెగ్యులర్ సైన్యాన్ని ప్రయోగించాడు.

చైనా అభివృద్ధి నిరోధకులు, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు తమ బలాన్ని అధికంగా అంచనా వేసి ప్రజల బలాన్ని, ప్రజా విముక్తి సైన్య బలాన్ని తక్కువ అంచనా వేశారు. ప్రజా విముక్తి సైన్యం ఆత్మరక్షణా వ్యూహాన్ని అవలంబించి కొమింగ్‌టాంగ్ సైన్యం కొనసాగించిన పూర్తి స్థాయి కేంద్రీకృత దాడులను విఫలం చేసింది. 1946 జులై నుండి 1947 ఫిబ్రవరి వరకు 8 నెలల పాటు ప్రతిదాడి జరిపి శతృవుకు భారీ నష్టాన్ని కలిగించింది. దీంతో శత్రువు 1947 మార్చి నుండి కేంద్రీకృత ఎదురుదాడిని చేపట్టాల్సిన స్థితికి నెట్టబడ్డాడు. ఇది సీ-సా తరహా యుద్ధానికి దారితీసింది. 1947 ఏప్రిల్‌లో పీఎల్‌ఏ నిర్వహించిన మూడు అతి పెద్ద క్యాంపెయిన్లలో శత్రు ప్రధాన బలగాలను తుడిచిపెట్టింది. భీషణ పోరాటం తర్వాత అంతిమంగా శత్రు కేంద్రీకృత దాడులను అది ఓడించింది. 43 లక్షలుగా ఉన్న కొమింగ్‌టాంగ్ బలగాలు 1947 నాటికి 37 లక్షలకు పడిపోయాయి. ప్రజావిముక్తి సైన్యం సంఖ్య 12 లక్షల నుండి 20 లక్షలకు చేరుకుంది. కొమింటాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధకులు వ్యూహాత్మక ఆత్మరక్షణ స్థితికి నెట్టబడ్డారు. కొమింటాంగ్ ఆధీన ప్రాంతాలలో దేశభక్తపూరిత ప్రజాస్వామిక ఉద్యమం రోజురోజుకు మరింతగా విజృంభిస్తూ, వెల్లువ కాసాగింది. ఈ ఉద్యమం, విముక్తి ప్రాంతాలలోని సాయుధ పోరాటాలు - ఈ రెండు విప్లవకర యుద్ధరంగాలుగా రూపొందాయి. అమెరికా సేన వెనుకకు వెళ్ళాలని, అమెరికా కొమింటాంగ్‌కు అన్ని రకాల సహాయాలూ నిలిపివేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ప్రజా విప్లవ శక్తులు 20 ఏళ్లకు పైగా ఆత్మరక్షణ స్థితిలో ఉండి, వ్యూహాత్మక ఎదురుదాడి దశలోకి మారడంతో యుద్ధ పరిస్థితుల్లో వ్యూహాత్మక మౌలిక మార్పు జరిగి ప్రజా విముక్తి సెన్యం బాహ్య భూభాగం నుండి కొమింటాంగ్ ఆధీన భూభాగంలోకి చొచ్చుకు వెళ్లింది. విముక్తి ప్రాంతాలు విస్తృతమయ్యాయి. వ్యవసాయ చట్టపు రూపురేఖలు రూపొందించిన ఒక సంవత్సర కాలానికే

విముక్తి ప్రాంతాల్లోని 10 కోట్ల మంది రైతులు భూమిని పొందారు. భూమిని పొందడంతో రైతాంగం యుద్ధంలో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నది. విముక్తి యుద్ధానికి రైతాంగ ప్రజల క్రియాశీల మద్దతు దేశవ్యాప్త విజయం సాధించేందుకు రాజకీయ పునాది వేసింది. 1949 సెప్టెంబరులో చైనా ప్రజారాజకీయ సంప్రదింపుల సదస్సు మొదటిసారి సమావేశమై జనతా ప్రజాస్వామిక ఐక్యసంఘటనకు నిర్మాణరూపంగా మారింది. విప్లవకర ఐక్యసంఘటన మరింత విస్తృతపడి సంఘటితపడడంతో రాజకీయ రంగంలో చైనా ప్రజలు గొప్ప విజయాన్ని సాధించారు.

పార్టీ, ప్రజాసైన్యాలకు తోడు ఐక్యసంఘటన ప్రతిఘటనా విప్లవపు మహత్తర విజయానికి హామీనిచ్చింది. ప్రజావిముక్తి సైన్యం యావత్తు దేశాన్ని విముక్తి చేసేందుకుగాను 1949 ఏప్రిల్ 21న యాంగ్సీనదిని దాటి, వాయువ్య దిశగా పురోగమించింది. నాన్‌కింగ్ విముక్తి, అభివృద్ధి నిరోధక పాలన అంతంతో యుద్ధం ముగిసింది. 1949 అంతానికి, ఒక్క టిబెట్‌లో మినహా చైనా ప్రధాన భూభాగం యావత్తు విముక్తి అయ్యింది. ఈ విజయం గురించి మావో మాటల్లో –

"......మార్క్సిజం–లెనినిజం సిద్ధాంతంతో సాయుధమై, ప్రజలతో పెనవేసుకుపోయి, ఆత్మ విమర్శ అనే పద్ధతిని ఉపయోగిస్తూ, మంచి క్రమశిక్షణను కలిగిన ఒక పార్టీ, అటువంటి పార్టీ నాయకత్వం కింద ఉండే ఒక సైన్యం, అటువంటి పార్టీ నాయకత్వం కింద ఉండే అన్ని విప్లవకర వర్గాల విప్లవకర గ్రూపులతో కూడిన ఒక ఐక్య సంఘటన–ఈ మూడు ప్రధాన ఆయుధాలతోనే మనం శత్రువును ఓడించాము..."

– *'ప్రజల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వాన్ని గురించి', సంకలిత రచనలు, సంపుటి–4, పు. 532.*

నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం ఏర్పాటు

1949 అక్టోబరు 1న నూతన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ప్రజా రాజకీయ సంప్రదింపుల సదస్సు కామ్రేడ్ మావో ఛైర్మన్‌గా, ఛూటే, లీషావ్‌చీ, సూంగ్ చింగ్ లింగ్‌లను వైస్ ఛైర్మన్‌లుగా ఎన్నుకుంది. ఛైర్మన్ మావో చైనా జనతా ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ స్థాపనను, కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వ స్థాపనను ఉద్వేగంగా ప్రకటించాడు. చైనా రిప్లబిక్ ఏర్పడిన వెంటనే మావో సోవియట్ రష్యాను సందర్శించాడు. ఆయన అక్కడ గడిపిన రెండు నెలల కాలంలో, స్టాలిన్‌తో జరిపిన చర్చల తదుపరి చారిత్రక ప్రాముఖ్యత గలిగిన వివిధ పత్రాలపై సంతకాలు జరిగాయి. వలస, అర్ధవలస దేశాలకు సంబంధించి చైనా విప్లవ మార్గపు ప్రాముఖ్యతను అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం గుర్తించింది కూడా ఈ కాలంలోనే.

ఈ విధంగా మావో అభివృద్ధి చేసిన నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ సిద్ధాంతం, దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధ పంథా మార్క్సిస్టు–లెనినిస్టు సార్వత్రిక సిద్ధాంతంగా గుర్తింపు పొందింది. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వలస, అర్ధవలస దేశాలలోని నిజమైన విప్లవకారులకు మార్గదర్శకత్వం కావటం ప్రారంభమైంది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం విజయవంతమైన వెనువెంటనే

చైనా సమాజాన్ని నూతన ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కింద సోషలిస్టు మార్గంలోకి మళ్లించడమనే బృహత్తర చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని చేపట్టింది.

సోషలిస్టు పరివర్తన-సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణం

1949లో చైనాలో నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం పూర్తయిన పిమ్మట, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మావో మార్గదర్శకత్వాన నూతన ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కింద “మూడేళ్ల సన్నాహం, పదేళ్ల ప్రణాళికాబద్ధమైన ఆర్థిక నిర్మాణం” అనే విధానాన్ని చేపట్టింది. ఫలితంగా 1956 నాటికి వ్యవసాయంలోనూ, చేతివృత్తులలోనూ, పెట్టుబడిదారీ పరిశ్రమలలోనూ, వర్తకంలోనూ, ఉత్పత్తి సాధనాలపై వ్యక్తి యాజమాన్యం మౌలికంగా పరివర్తన చెంది రద్దయ్యింది. దేశవ్యాప్తంగా వ్యవసాయంలో సమిష్టి పద్ధతి అమలులోకి వచ్చింది. దీంతో 1956 నాటికి చైనాలో ప్రాథమికంగా సోషలిస్టు పరివర్తన పూర్తయి సోషలిస్టు సమాజం ఏర్పడింది. అంటే చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక రాజ్యం సోషలిస్టు రాజ్యంగా మారింది.

మావో మార్గదర్శకత్వాన సోషలిస్టు చైనాలో “స్వావలంబన” విధానం మీద ఆధారపడి “పురోగమనానికి ఒక గొప్ప ముందంజ” (గ్రేట్ లీప్ ఫార్వార్డ్), “విప్లవాన్ని అర్థం చేసుకోండి, ఉత్పత్తిని పెంపొందించండి” అనే ఉద్యమాలు నడిపారు. వ్యవసాయం, పరిశ్రమల్లో పరిశ్రమలను లీడింగ్ స్థానంలో ఉంచి రెండు కాళ్లపై నడవడం అనే విధానాన్ని అవలంబించారు. వర్గ పోరాటం, ఉత్పత్తి కోసం పోరాటం, శాస్త్రీయ ప్రయోగాల ద్వారా దేశీయ వనరులపై, దేశ ప్రజలపై ఆధారపడి పురోగమించాలనే విధానాన్ని అది ముందుకు తెచ్చింది. ఈ విధానాల వల్ల వ్యవసాయ, పారిశ్రామిక, సేవా రంగాల్లో విప్లవకరమైన సోషలిస్టు మార్పులు జరిగాయి. ప్రజా కమ్యూన్లు ఏర్పడినాయి. కార్మికుల, రైతుల జీవన ప్రమాణాలు చెప్పుకోదగ్గ స్థాయిలో పెరిగాయి. నిరుద్యోగాన్ని రూపుమాపారు. అందరికీ పనిని గ్యారంటీ చేశారు. కుటుంబ సంబంధాల్లో ప్రత్యేకంగా మహిళలు-పిల్లల జీవితాల్లో విప్లవాత్మక మార్పు చోటు చేసుకుంది. జాతుల సమస్య పరిష్కారానికి సరైన మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు విధానాలను అవలంబించడం వల్ల వాటి సర్వతోముఖాభివృద్ధితో పాటు సోషలిజం నిర్మాణంలో అవి క్రియాశీల పాత్ర నిర్వహించాయి. సోషలిస్టు చైనా సరైన కార్మికవర్గ విదేశాంగ విధానాన్ని అనుసరించడంతో పాటు అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గ విప్లవ స్థావరంగా సరైన భూమిక నిర్వహించింది.

ఇదే కాలంలో అంటే 1956లో సిపిఎస్‌యూ తన 20వ కాంగ్రెస్‌లో ‘సోషలిజానికి శాంతియుత పరివర్తన’, ‘శాంతియుత పోటీ’, ‘శాంతియుత సహజీవనం’ పేరుతో ముందుకు తెచ్చిన విషపూరిత రివిజనిస్టు సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా మావో నేతృత్వంలో సీపీసీ ద్వైపాక్షిక పార్టీ వేదికలలోనూ, ప్రత్యేకించి 1957లో జరిగిన 60 సోదర పార్టీల, సమావేశంలో, 1960లో జరిగిన 80 సోదర పార్టీల సమావేశంలోనూ అంతర్గతంగా ఏడేళ్ల పాటు సుదీర్ఘంగా సూత్రబద్ధ, సమగ్ర పోరాటం సాగించింది. ఈ పోరాటం 1963లో బహిరంగ రూపాన్ని తీసుకుని 1964

అంతా కొనసాగింది. ఆ బహిరంగ పోరాటమే గ్రేట్ డిబేట్‌గా సుప్రసిద్ధమైంది. ఇందులో భాగంగా సీపీసీ 'ఈ కార్మికవర్గ నియంతృత్వపు చారిత్రక అనుభవం' గురించి రాసిన వ్యాఖ్యానంలో స్టాలిన్‌ను గొప్ప మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు, నిజమైన విప్లవకారుడుగా అభివర్ణించింది. జూన్ 14 లేఖ' అనే వ్యాఖ్యానంలో ప్రపంచంలోని మౌలిక వైరుధ్యాలు, ఎవరు మిత్రులు ఎవరు శత్రువులు, ఉద్యమ లక్ష్యాలు, ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవ విజయాన్ని సాధించే మార్గాలు లాంటి అనేక సమస్యలకు సమాధానాలను ఇచ్చింది. ఈ విధంగా అది నయావలసవాదం, యుద్ధమూ, శాంతి, శాంతియుత సహజీవనం, యూగోస్లావియా సమస్య, కృశ్చేవ్ రివిజనిజం, దాని నుండి నేర్చుకోవలసిన గుణపాఠాలు మొదలైన తొమ్మిది వ్యాఖ్యానాలను వెలువరించి మార్క్సిజం-లెనినిజం శాస్త్రాన్ని ఉన్నత స్థాయికి అభివృద్ధిపరిచింది. సీపీసీ గ్రేట్ డిబేట్ ద్వారా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి సాధారణ విప్లవ పంథాను అందించి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న విప్లవకారుల సమీకరణ కేంద్రంగా తన అంతర్జాతీయ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించింది.

రష్యాలో రివిజనిజం తలెత్తిన కాలంలోనే చైనాలో సిపిసిలో లీ షావ్-చీ నాయకత్వంలో 'ఉత్పత్తి శక్తుల సిద్ధాంతం' క్రమంగా బలపడింది. సిపిసీ 8వ కాంగ్రెస్‌లో పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి లీషావ్-చీ రివిజనిస్టు అవగాహన అధిపత్యం వహించింది. పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో సమర్పించిన నివేదికలో సిపిఎస్‌యూ 20వ కాంగ్రెస్ ఆమోదించిన రివిజనిస్టు తీర్మానాన్ని కీర్తించింది. దీంతో మావో విప్లవకర విధానానికీ, లీ షావ్-చీ బూర్జువా అవకాశవాద విధానానికీ అడుగడుగునా పోరాటం జరిగింది.

1956లో మావో నాయకత్వంలో సీపీసీ ప్రారంభించిన 'పురోగమనానికి గొప్ప ముందంజ' ఉద్యమాన్ని నిందిస్తూ 'దూకుడుగా ముందుకు పోవడాన్ని వ్యతిరేకించండి', 'గొప్ప ముందంజ పెటీబూర్జువా ఉన్మాదం', 'ఒక్క అంగలో కమ్యూనిజంలోకి ప్రవేశించాలనే తాపత్రయం'గా విమర్శిస్తూ ఆర్థిక రంగంలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని ప్రోత్సహించిన పెంగ్ టే హుయే పంథాకు వ్యతిరేకంగా, కావో కాంగ్, జావో షు-షిల పంథాలకు వ్యతిరేకంగా కొనసాగిన ఉద్యమాలు సోషలిజాన్ని సంఘటితం చేసాయి.

1957లో 8వ కేంద్రకమిటీ 3వ ప్లీనంలో లీ షావ్-చీ, డెంగ్‌ల 'ఉత్పత్తి శక్తుల సిద్ధాంతాన్ని' మావో సవాలు చేసాడు. సోషలిస్టు సమాజంలో బూర్జువా వర్గానికీ, కార్మికవర్గానికీ మధ్య వైరుధ్యం ప్రధాన వైరుధ్యంగా ఉంటుందని పేర్కొన్నాడు. 'ఉత్పత్తి శక్తుల' సిద్ధాంతానికి అర్థం వర్గ పోరాటానికి వ్యతిరేకంగా ఆధునికీకరణకు, లాభానికి ప్రాధాన్యత నిచ్చి, భౌతిక ప్రోత్సాహకాల ద్వారా ఉత్పాదక శక్తిని పెంచడానికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వటమే. ఇది కార్మికవర్గ విప్లవానికి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికి, సోషలిస్టు నిర్మాణానికి వ్యతిరేకంగా ఆధునిక రివిజనిస్టులు ముందుకు తెచ్చిన సిద్ధాంతం. పార్టీలో, ప్రజా ప్రభుత్వంలో ఇటువంటి మితవాద అవకాశవాద ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా ఎప్పటికప్పుడు అంతర్గత సిద్ధాంత పోరాటాలు జరిగాయి. అయినప్పటికీ

పత్రికాముఖంగా ఈ తప్పుడు ధోరణులను సమర్థించడం, మావోను విమర్శించడం, వ్యాసాలు, నాటకాలు, సాంస్కృతిక ప్రదర్శనల ద్వారా దాడి, సీపీలో తీసుకున్న కీలకమైన నిర్ణయాల అమలును నిలిపివేయడం లేదా పక్కదారి పట్టించడం (ఉదాహరణకు 1962 సీసీ 10వ ప్లీనంలో సాంస్కృతిక విప్లవం నిర్వహించాలని తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని నీరుగార్చడం) నిరంతరం కొనసాగాయి. దీంతో చైనాలో పెట్టుబడిదారీ పునరుద్దరణ ప్రమాదాన్ని గ్రహించి మావో పలు ముఖ్యమైన రచనలు చేసి ఆధునిక రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా సైద్ధాంతిక పోరాటానికి పునాదులను పటిష్టం చేసాడు. సీపీసీలో తీవ్రంగా కొనసాగిన అంతర్గత పోరాటం 1964 ఆఖరి నుండి ప్రజారూపం సంతరించుకుంది. మావో నాయకత్వాన కార్మికవర్గ విప్లవకారుల నాయకత్వం కింద వున్న అశేష పీడిత ప్రజానీకానికి, లీషావ్–చీ నాయకత్వం కింద పార్టీలో కీలక స్థానాలను ఆక్రమించుకున్న బూర్జువా శిబిరానికీ మధ్య బహిరంగ ప్రజా పోరాటంగా కొనసాగింది. ఇదే మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవం.

మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవం

1966 సెప్టెంబర్ 16న కా. మావో ఆధ్వర్యంలో కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక మహా విప్లవానికి లక్ష్యాన్ని, సిద్ధాంతాన్ని, పంథాను, సూత్రాలను, కార్యక్రమాన్ని, పద్ధతిని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సర్క్యులర్‌గా రూపొందించింది. పార్టీలో దాగి ఉన్న పెట్టుబడిదారీ మార్గేయులపై విప్లవాన్ని ఎక్కుపెట్టాలని ఆ సర్క్యులర్ ఆదేశించింది. విప్లవాన్ని నడపడానికి ఒక కమిటీని ఎన్నుకుంది. దీనిని 'ఉపరితలంలో విప్లవం'గా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ వర్ణించింది. తద్వారా కార్మికవర్గ నాయకత్వం కింద సోషలిస్టు విప్లవాన్ని కొనసాగిస్తూ ప్రజల దృక్పథాన్ని విప్లవీకరించడం–సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని విజయవంతంగా కొనసాగించడం; చైనాలో కమ్యూనిజాన్ని సాధించడానికి కావలసిన పరిస్థితులను సృష్టించుకోవడం, ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవాన్ని సాధ్యమైనంత త్వరగా జయప్రదం చేయడానికి, కార్మికవర్గ అంతర్జాతీయ స్థావరంగా తన కర్తవ్యాన్ని సమర్థవంతంగా నిర్వహించడం, కూలదోయబడిన వర్గాలు తిరిగి తలయెత్తుతూ అధికారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి గల అవకాశాలను సమూలంగా నిర్మూలించి, పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకై అవి కనే కలలను, తలపెట్టే ప్రయత్నాలను వమ్ము చేయడానికి కార్మికవర్గ నియంతృత్వ ఆధ్వర్యంలో నిరవధిక విప్లవాన్ని కొనసాగించడం–సాంస్కృతిక విప్లవ ధ్యేయాలు. రివిజనిజాన్ని అంతమొందించడం, పార్టీ నాయకత్వంలో చోటు చేసుకున్న పెట్టుబడిదారీ కేంద్రాన్ని బద్దలుకొట్టి పార్టీ నిర్మాణంలో పెట్టుబడిదారీ మార్గేయులు స్వాధీనపరుచుకున్న నాయకత్వ స్థానాలను ప్రజాబలాన్ని ప్రయోగించి తిరిగి హస్తగతం చేసుకోవడం దాని తక్షణ కర్తవ్యం.

మూడు సంవత్సరాల్లో సాంస్కృతిక విప్లవం తన తక్షణ కర్తవ్యాన్ని జయప్రదం చేయగలిగింది. మావో నాయకత్వంలో జయప్రదమైన ఆ విప్లవానికి జేజేలు పలుకుతూ, విప్లవ ఫలితాలను సంఘటితపరచి, కమ్యూనిస్టు సమాజ నిర్మాణం వైపు పురోగమించే లక్ష్యంతో 1969లో చైనా

కమ్యూనిస్టు పార్టీ 9వ కాంగ్రెసు దిగ్విజయంగా ముగిసింది. మావో నాయకత్వాన సాగిన మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవం ద్వారా ప్రపంచ విప్లవకర కార్మికవర్గానికి ఈ కింది గొప్ప అనుభవం లభించింది.

"సోషలిస్టు సమాజం గణనీయంగా, చారిత్రకంగా చాలా దీర్ఘకాలం తీసుకుంటుంది. ఈ దీర్ఘకాల సోషలిస్టు చారిత్రక దశ అంతటిలోనూ వర్గాలు, వర్గవైరుధ్యాలు, వర్గపోరాటం, పెట్టుబడిదారీ పంథాకు, సోషలిస్టు పంథాకు మధ్య ఘర్షణ, పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణ ప్రమాదం వుంటుంది. ఇంకా మిగిలి వుండే ఈ పోరాటం యొక్క సంక్లిష్ట స్వభావాన్ని మనం తప్పనిసరిగా గుర్తించాలి. మనం నిరంతరం అప్రమత్తంగా వుండాలి. సోషలిస్టు ప్రచారాన్ని తప్పక చేపట్టాలి. మనం స్పష్టంగా అర్థం చేసుకొని, ఈ వర్గ వైరుధ్యాలను, పోరాటాలను పరిష్కరించాలి. లేకపోతే మనలాంటి సోషలిస్టు సమాజం ఏదైనా గానీ తిరోగమించవచ్చు. నాశనం గావింపబడవచ్చు. పెట్టుబడిదారీ విధానం పునరుద్ధరించబడవచ్చు. ఇక ముందునుండి ఈ విషయాలను మనం ప్రతి సంవత్సరం, ప్రతి నెల, ప్రతిరోజూ గుర్తుంచుకోవడం ద్వారానే ఈ సమస్యల పట్ల ఒక స్థిరమైన అవగాహనను, మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు విధానాన్ని కలిగివుంటాము".

సాంస్కృతిక విప్లవం కాలంలో పలు నూతన పోరాట, నిర్మాణ రూపాల ముందుకు వచ్చాయి. వర్గ సంబంధాలలో విప్లవాత్మక సోషలిస్టు పరివర్తన జరిగింది. ఉపరితలాంశాలలో విప్లవకర మార్పులు జరిగాయి. గ్రామాలకు, పట్టణాలకు మధ్య, శారీరక శ్రమ, మానసిక శ్రమకు మధ్య, స్త్రీ, పురుషులకు మధ్య, పరిశ్రమల కార్యనిర్వహణ తదితర అంశాలలో కీలమైన మార్పులు ముందుకు వచ్చాయి. విద్య, ప్రజాస్వామీకరణ, పరిశ్రమలు, వ్యవసాయ రంగాలలో, పితృస్వామిక ఆధిపత్యాన్ని ఎదిరించడంలో, మహిళలు-పురుషుల మధ్య అసమానతలను తొలగించడంలో, ఆరోగ్య సంరక్షణ, సంస్కృతి, సైన్య రంగాలలో "నూతన సోషలిస్టు" అంశాలు ముందుకు వచ్చాయి. సాంస్కృతిక విప్లవం లీ షావ్-చీ నేతృత్వంలోని బూర్జువా హెడ్‌క్వార్టర్స్‌ను ధ్వంసం చేసింది.

ఇదే సమయంలో పార్టీ, సైన్యంలో ఉన్నతస్థాయిలో ఉన్న పలువురు 'అతివాద అవకాశవాదులు' బహిర్గతం కావడంతో పార్టీ 9వ కాంగ్రెస్ అతివాద ధోరణులకు, ఆధిపత్యవాదానికి (కమాండిజం), పెత్తందారీతనానికీ వ్యతిరేకంగా సాంస్కృతిక విప్లవాన్ని కొనసాగించాలని నిర్ణయించింది. 1970 సెప్టెంబర్‌లో జరిగిన 9వ సిసి 2వ ప్లీనంలో లిన్ పియావోను చైనా రిపబ్లిక్ అధ్యక్ష పదవిలో నియమించేందుకు 'అతివాదులు' చేసిన కుట్రతో పాటు చెన్ పో-టా బహిర్గతం కావడంతో పార్టీ నుంచి తొలగించారు. సైన్యంలో కీలకమైన స్థానాల నుంచి కొంత మంది అతివాదుల్ని తొలగించడంతో లిన్ పియావో ప్రభావాన్ని అరికట్టారు. ఆ తర్వాత అతివాద వాగాడంబరానికి వ్యతిరేకంగా, శృతి మించిన మావో వ్యక్తి పూజకు వ్యతిరేకంగా, వ్యక్తి పూజను ప్రోత్సహించడంలో ప్రధాన పాత్ర పోషించిన, 'జీనియస్' సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించిన లిన్ పియావోపై పోరాటం నడిచింది. అంతిమంగా, చైనా

నాయకత్వాన్ని హస్తగతం చేసుకోవాలనే తన ఆకాంక్షలు నెరవేరేందుకు ఎటువంటి అవకాశం కనపడకపోవడంతో మావోను హత్య చేసేందుకు, సైనిక తిరుగుబాటు ద్వారా అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకునేందుకు లిన్ పియావో పథకం రూపొందించాడు. ఇది బహిర్గతమైంది. దీంతో సోషల్ సామ్రాజ్యవాద సోవియట్ యూనియన్‌కు పారిపోయే ప్రయత్నంలో భాగంగా అతడు మంగోలియాలో విమాన ప్రమాదంలో మరణించాడు. దీంతో 2వ బూర్జువా హెడ్‌క్వార్టర్స్ ధ్వంసం అయింది.

ఈ విధంగా 10 సంవత్సరాల పాటు పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణ జరగకుండా నివారించడంతో పాటు మానవాళి కమ్యూనిజం వైపు సాగేందుకు సోషలిస్టు నిర్మాణానికి సంబంధించిన మహత్తర అనుభవాలను ఎన్నింటినో అందించింది.

మార్క్సిస్టు మహోపాధ్యాయులు మావో నాయకత్వంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సోషలిజం ద్వారా చైనాలో మూడు దశాబ్దాల లోపే ప్రపంచంలోనే గణనీయమైన అంతరాలు లేని సమాజాన్ని నిర్మించింది. చైనా కార్మిక, కర్షక, సైనిక, మహిళ, విద్యార్థి, మేధావి, తదితర జాతుల, ప్రజలు, ప్రజారాశులు, వారికి నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ కష్టించి పనిచేసి తమ మాతృదేశాన్ని ఆధునిక దేశంగా, సోషలిస్టు ప్రజాస్వామ్యం కలిగిన, ప్రతి ఒక్కరూ ఉచిత వైద్యం, ఉచిత విద్య పొందగలిగిన అత్యంత పురోగామి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థగా పరివర్తన చెందించారు. దానిని ప్రపంచంలో 6వ అతిపెద్ద పారిశ్రామిక ఉత్పాదక శక్తిగా అభివృద్ధి చేసారు.

చైనాలో పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణ-తదనంతర పరిస్థితి

ఈ భూమండలంపై పెట్టుబడిదారీ-సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ, దాని దళారీ అభివృద్ధి నిరోధక పాలకవర్గాలు ఉనికిలో ఉన్నంత వరకూ సోషలిస్టు సమాజంలో సైతం అటువంటి వారు తలెత్తేందుకు అవకాశాలు ఉంటాయి. ఇవి సోషలిజంలోనే నిరంతరం పెట్టుబడిదారీ విధానాన్నీ, బూర్జువా వర్గాన్ని ఉద్భవించేలా చేస్తాయి. ఉపరితలంలో సోషలిస్టు ఆర్థిక పునాదిని విచ్ఛిన్నం చేసే పాత సమాజపు దోపిడీ సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు-అలవాట్లు ఉనికిలో ఉంటాయి. ఇలా పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక పునాది, పెట్టుబడిదారీ ఉపరితం జమిలిగా అభివృద్ధి చెందుతాయి. భూమండలం నుంచి సామ్రాజ్యవాదాన్ని భూస్థాపితం చేసేంతవరకూ, ప్రపంచవ్యాప్తంగా సోషలిజం విజయం సాధించేంత వరకూ ఈ పరిస్థితులకు ప్రాతిపదిక ఉంటుంది. ఈ పరిస్థితులనే ఉపయోగించుకొని సీపీసీలో ఉన్నతాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకున్న పిడికెడు మంది పెట్టుబడిదారీ మార్గేయులు పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు పథకం ప్రకారం పూనుకున్నారు. 1966-76 మధ్య సాంస్కృతిక విప్లవం ద్వారా పది సంవత్సరాల పాటు మావో నాయకత్వంలో సీపీసీలోని విప్లవ పక్షం ఈ పథకాన్ని తిప్పికొడుతూ వచ్చింది. అయినప్పటికీ మావో, మావోకు కొద్దికాలం

ముందూ వెనుకగా చౌఎన్‌లైతో పాటు మరో ముగ్గురు మావో సహచరులు, పార్టీలో సుప్రసిద్ధ సీనియర్ నాయకులు ఒకే సంవత్సరంలో 1976లో మరణించడం పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులకు అనుకూలించింది. కామ్రేడ్ మావో బోధనకు అనుగుణంగా విప్లవాన్ని చివరి వరకూ అంటే కమ్యూనిజాన్ని స్థాపించేంతవరకూ మునుపటిలా విప్లవ శక్తులు కొనసాగించలేకపోయాయి. ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకొని పార్టీలోని ఆధునిక రివిజనిస్టు హువా–డెంగ్ విద్రోహకర ముఠా విప్లవ ప్రతీఘాతుక కుట్ర ద్వారా పార్టీలో, సైన్యంలో, ప్రభుత్వంలో అత్యున్నతాధికారాన్ని చేజిక్కించుకుంది. ఈ విద్రోహకర ముఠా మావో ఆలోచన విధానం ఎర్రజెండాను ఊపుతూనే అత్యంత మోసపూరితంగా పార్టీలో తమ స్థితిని బలోపేతం చేసుకుంది. ఈ ఆధునిక రివిజనిస్టు విద్రోహకర ముఠా మొట్టమొదటగా ప్రజలను సైద్ధాంతికంగా, భావజాలపరంగా నిరాయుధం చేసేందుకు మావో పేరును వినియోగించుకుంటూ విప్లవ భావజాల ముసుగు వేసుకున్నారు. వక్రమార్గంలో పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణకు అనుగుణ్యంగా ప్రజలను భావజాలపరంగా మలుచుకున్నారు. డెంగ్ ముఠా సామ్రాజ్యవాదుల, సోవియట్ యూనియన్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదుల, దేశీయ, విదేశీయ అభివృద్ధి నిరోధకులను ఉపయోగించుకుంది. తమ పెట్టుబడిదారీ మార్గానికి ఏ అడ్డూ లేకుండా చేసేందుకు మావో అనుచరులందరినీ, ప్రజా ప్రతిఘటనను నిర్దాక్షిణ్యంగా సాయుధంగా అణచివేసింది. మూడేళ్ల కాలంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీని రివిజనిస్టు పార్టీగా, కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని బూర్జువా నియంతృత్వంగా, సోషలిస్టు దేశాన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశంగా మార్చివేసింది. ప్రపంచ కార్మికవర్గం మరోసారి చారిత్రక ఓటమికి గురైంది.

ఆధునిక రివిజనిస్టులు అధికారాన్ని చేజిక్కించుకున్న వెనువెంటనే వారు దేశంలో దఫదఫాలుగా పెట్టుబడిదారీ సంస్కరణలను అమలు చేసారు. రివిజనిస్టు డెంగ్ నాయకత్వంలో చైనా ఆర్థిక వ్యవస్థ మొత్తంగా రాజ్య (ప్రభుత్వ) పెట్టుబడిదారీ విధానంగానే ఉండింది. ఆ తర్వాత చేపట్టిన 'సంస్కరణ'లలో భాగంగా చైనాలో రాజ్య గుత్త పెట్టుబడిదారీ విధానం పాక్షికంగా ప్రైవేటు గుత్తాధిపత్య పెట్టుబడిదారీ విధానంగా రూపాంతరం చెందింది. క్రమంగా ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు గుత్త పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు ఆ దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థపై ఆధిపత్యం సంపాదించుకుని ప్రపంచంలోనే అత్యంత శక్తివంతమైనవిగా తయారయ్యాయి. అవి ఈ రోజు 'గ్లోబల్ ప్లేయర్స్' అయ్యాయి. వీటి అధిపతులు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు, వారి కుటుంబ సభ్యులే. వీరినే 'ఎర్ర పెట్టుబడిదారులు'గా ప్రపంచవ్యాప్తంగా వ్యవహరిస్తున్నారు. ఈ విధంగా నేడు చైనా ప్రపంచంలో రెండవ అతి పెద్ద ఆర్థిక వ్యవస్థగా మారింది.

గుత్త పారిశ్రామిక పెట్టుబడి, గుత్త బ్యాంకు పెట్టుబడి కలిసి పెద్ద మొత్తంలో ద్రవ్య పెట్టుబడి

సంచయనం జరిగింది. దీనిపై ఆధిపత్యం వహించే పిడికెడు మంది ద్రవ్య పెట్టుబడిదారులు ఆవిర్భవించారు. ప్రపంచంలో పది అతిపెద్ద బ్యాంకులలో నాలుగు చైనావే. 2008 నుంచి ఒక వైపు ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదం ఆర్థిక సంక్షోభంలో కూరుకొనిపోయిన స్థితిలో చైనా సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచంలో ప్రముఖ పెట్టుబడి ఎగుమతిదారుగా ముందుకు వచ్చింది. అది పలు పెట్టుబడిదారీ, సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు రుణాలు ఇవ్వడమే కాకుండా, అమెరికాకు అప్పు ఇచ్చే అతి పెద్ద పెట్టుబడిదారులలో మూడవ స్థానానికి చేరుకుంది. అది ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలకు భారీగా పెట్టుబడి ఎగుమతి చేస్తున్నది. పెట్టుబడిదారీ దేశాలకే కాకుండా, వెనుకబడిన దేశాలకు యుద్ధ సామగ్రిని, పెట్టుబడిని ఎగుమతి చేయడం ద్వారా, అసమాన వ్యాపారం ద్వారా, వెనుకబడిన దేశాల ప్రకృతి వనరులను విస్తృతంగా దోచుకోవడం ద్వారా అది ప్రపంచ పీడిత ప్రజల, జాతుల శత్రువుగా మారింది.

అంతర్జాతీయంగా షాంఘై కోఆపరేషన్ ఆర్గనైజేషన్ (ఎస్‌సీఓ), బ్రిక్స్ వంటి పలు ఆర్థిక, సైనిక బ్లాకులలో చైనా సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు పెరుగుతున్నది. దీంతో పాటు చైనా రాజకీయంగా, సైనికంగా కూడా ప్రపంచంలో శక్తివంతమైన దేశంగా ఎదిగింది. నేడు చైనా ప్రపంచంలోనే రెండవ అతి పెద్ద సైనిక బడ్జెట్ కలిగి ఉంది. అది ప్రపంచంలోనే 5వ అతి పెద్ద అణుశక్తి దేశంగా తయారైంది. ప్రపంచ ఆయుధాల మార్కెట్‌లో చైనా గుత్త సంస్థలు 5వ స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తున్నాయి. చైనా మూడో అతి పెద్ద ఆయుధాల ఎగుమతిదారుగా ఉన్నది. దాని డ్రోన్ కార్యక్రమం చాలా ఆధునికమైనది.

చైనా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంతో పోటీ పడుతున్నది. అది అనేక దేశాలలో సైనికంగా అనేక రకాలుగా జోక్యం చేసుకుంటున్నది. అనేక దేశాల అంతర్యుద్ధాలలో, ప్రజల తిరుగుబాట్లలో, జాతి విముక్తి పోరాటాలను, విప్లవ పోరాటాలను అణచివేయడంలో దళారీ స్థానిక ప్రభుత్వాలకు అది చురుకైన మద్దతు అందిస్తున్నది. చాద్ దేశంలో చైనా సామ్రాజ్యవాదులకు అనుకూలంగా లేని ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి, అనుకూల ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచింది. పాకిస్తాన్ (బలూచిస్తాన్ ప్రాంతం)లోని గ్వాదర్ ఓడరేవులో, హిందూ మహా సముద్రంలోని జిబూతీ మిలటరీ లాజిస్టిక్స్ బేస్‌లలో అది ఇప్పటికే మోహరించిన 20 వేల నావికా సైన్యాన్ని ఒక లక్ష సంఖ్యకు పెంచాలని నిర్ణయించింది. సూడాన్, అల్జీరియా, నైజీరియా, ఈజిప్ట్‌లతో సహా కనీసం ఆరు ఆఫ్రికా దేశాలతో చైనాకు సైనిక కూటములు ఉన్నాయి. నేడు ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక వ్యవస్థలో, సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య ప్రపంచ పునర్విభజనలో, నయావలస దోపిడీ రూపాలలో చైనా సోషల్–సామ్రాజ్యవాద భూమిక రోజు రోజుకూ పెరుగుతూ నూతన పరిణామాలకు దారితీస్తున్నది. ఈ పరిణామాలు మార్క్సిస్టు మహోపాధ్యాయుడు

కామ్రేడ్ లెనిన్ నిర్వచించిన సామ్రాజ్యవాద సాధారణ, మౌలిక లక్షణాలను కలిగి ఉన్నాయనీ, చైనా 2014 నుంచి సోషల్-సామ్రాజ్యవాద దేశంగా మారిందని మన పార్టీ 2017లో ప్రకటించింది.

రష్యన్ అక్టోబర్ విప్లవం ద్వారా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు వారసత్వాన్ని పుణికిపుచ్చుకున్న కామ్రేడ్ మావో కార్మికవర్గ విజ్ఞాన శాస్త్రం-మార్క్సిజంలోని మూడు అంతర్భాగాలకు గణనీయమైన చేర్పులు చేసి దాని అభివృద్ధిలో మూడవ గొప్ప గెంతును తీసుకువచ్చాడు. చైనా విప్లవం మరియు ప్రపంచ కార్మికవర్గ విప్లవాల నిర్దిష్ట ఆచరణకు మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలిక సూత్రాలను అన్వయించి సరైన పంథాను రూపొందించడం ద్వారానూ, సీపీసీలో తాత్విక రంగాన పలు అంతర్గత పోరాటాలకు, ప్రత్యేకించి మూడు ప్రధాన పోరాటాలలో మితవాద, 'అతివాద' అవకాశవాదానికి వ్యతిరేకంగా, సోవియట్ ఆధునిక రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా దృఢ సంకల్పంతో పోరాటం సాగించే క్రమంలో ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవ పురోగమనానికి అవసరమైన శాస్త్రీయమైన సూత్రీకరణలు చేయడం ద్వారానూ ఆయన ఈ గెంతును సాధించగలిగాడు. తద్వారా మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని ఆయన పరిరక్షించాడు, సుసంపన్నం చేసాడు. జ్ఞాన సిద్ధాంతం గురించి, వైరుధ్యాల గురించి, ఉత్పత్తి శక్తులు-ఉత్పత్తి సంబంధాలు, సిద్ధాంతం-ఆచరణ, ఆర్థిక పునాది-ఉపరితలం, పదార్థం-చైతన్యం మొదలైన అంశాల గురించి గతితార్కిక అవగాహనను గుణాత్మకంగా అభివృద్ధి చేసాడు.

మార్క్సిజం-లెనినిజం విప్లవంలో మౌలిక సమస్య రాజకీయ అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడం అని చెబుతుంది. విప్లవంలో కేంద్ర కర్తవ్యం, ఉన్నత రూపం సాయుధ శక్తి ద్వారా రాజకీయ అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవడం. మావో ఈ మార్క్సిస్టు విశ్వజనీన సత్యాన్ని చైనా విప్లవ నిర్దిష్ట ఆచరణకు జోడించారు. పలు తప్పుడు మితవాద, 'అతివాద' అవకాశవాద పంథాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడడం ద్వారా సరైన పంథాను రూపొందించారు. బలహీన, చిన్న శక్తిగా ఉన్నదాన్ని బలమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీగా అభివృద్ధి చేసారు. ఎంతో సుదీర్ఘమైన, తీవ్రమైన, కష్టభరితమైన, సంక్లిష్టమైన, మలుపులు, మెలికలతో కూడిన మార్గాలలో విప్లవ పోరాటాల్లో, విప్లవ యుద్ధాలలో ప్రజలకు నాయకత్వం వహించారు. పలు ఓటముల నుంచి విజయం వైపుగా పురోమింపజేసారు. చైనాలో విప్లవాన్ని విజయవంతం చేయడం ద్వారా ప్రస్తుత పరిస్థితులలో వలస, అర్ధవలస దేశాలలోని విప్లవాల రాజకీయ వ్యూహం నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం అని, మిలటరీ వ్యూహం లేదా పంథాగా దీర్ఘకాలిక ప్రజాయుద్ధం అని రుజువు చేసాడు. విప్లవ సైనిక శాస్త్రాన్ని అభివృద్ధి చేసాడు.

ఆయన మూడు అద్భుత ఆయుధాలైన పార్టీ, ప్రజాసైన్యం, విప్లవకర ఐక్యసంఘటనల

ప్రాముఖ్యతను, కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్య సూత్ర ప్రాముఖ్యతను చెబుతూ నిర్మాణ పంథా, వర్గపంథాను, ప్రజాపంథాను అభివృద్ధి చేసాడు. సామ్రాజ్యవాద యుగంలో జాతుల సమస్యపై, మహిళా సమస్యపై కార్మికవర్గ దృక్పథాన్ని అభివృద్ధి చేసాడు. కళలు, సంస్కృతికి సంబంధించి మార్క్సిస్టు దృక్పథాన్ని నూతన స్థాయికి తీసుకుపోయాడు. చైనాలో సోషలిస్టు నిర్మాణానికి ప్రత్యక్షంగా నేతృత్వం వహిస్తూ సోషలిస్టు రాజకీయ అర్థశాస్త్రాన్ని గొప్పగా అభివృద్ధి చేసాడు. చైనాలో సోషలిజం విజయం సాధించినప్పటికీ ఓడిపోయిన వర్గం ఇప్పటికీ ఉన్నదనీ, అది తప్పనిసరిగా సోషలిజాన్ని సవాలు చేస్తుందనీ, కనుక దీన్ని అనేక దశాబ్దాల వరకూ ఆఖరి విజయంగా చెప్పలేమనీ, మనం జాగరూకతను కోల్పోకూడదని అన్నాడు. సాంస్కృతిక విప్లవం ద్వారా పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణను నివారించడం కోసం, సోషలిస్టు వ్యవస్థను, కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని దృఢతరం చేసి ప్రపంచవ్యాప్తంగా కమ్యూనిజం దిశగా పురోమించే లక్ష్యంతో విప్లవాన్ని కొనసాగించే సిద్ధాంతాన్ని అభివృద్ధిపరిచాడు. 'తత్వశాస్త్రం మాయాజాలం కాదు' అనే నినాదాన్నిచ్చి తత్వశాస్త్రాన్ని ప్రజల చేతిలో ఆయుధంగా మలిచాడు. వీటన్నింటి ద్వారా మార్క్సిజం పిడివాదం కాదని ఆచరణకు మార్గదర్శి అని మరోసారి నిరూపించాడు.

విప్లవంలో ఆటుపోట్లు సహజమని అయితే అంతిమ విజయం ప్రజలదేననీ చైనా విప్లవ విజయం స్పష్టం చేసింది. ఇవాళ విప్లవ కమ్యూనిస్టులుగా మనం నాటి చైనాను ఎత్తిపట్టాలి, నేటి చైనాను ఖండించాలి. రివిజనిస్టు చైనా సోషల్–సామ్రాజ్యవాద వర్గ స్వభావాన్ని బహిర్గతం చేయడం, అది పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాదం లాగానే అనివార్యంగా పతనమవుతుందనే చారిత్రక సూత్రాన్ని ఎత్తిచూపడం, సామ్రాజ్యవాదాన్నీ, అన్ని రకాల రివిజనిజాన్నీ, అభివృద్ధి నిరోధకులనూ ఈ భూమండలం నుంచి నిర్మూలించే లక్ష్యంతో ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవాన్ని పురోగమింపజేయడం నేడు ప్రపంచ కార్మికవర్గం తక్షణ కర్తవ్యమని చాటిచెప్పాలి. అంతర్జాతీయ పరిస్థితులు ఇందుకు ఎంతో అనుకూలంగా ఉన్నాయి.

చైనా విప్లవం అందించిన ప్రేరణతో భారత అర్ధవలస, అర్ధభూస్వామ్య సమాజంలో, విప్లవోద్యమంలో మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా తగిన ఎత్తుగడలను అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. కానీ విప్లవోద్యమానికి దూరంగా గదిలో కూర్చున్న పిడికెడు మంది వ్యక్తులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోసం సరైన దృఢమైన ఎత్తుగడల్ని రూపొందించలేరు. తీవ్ర వర్గ పోరాటాలలో, ప్రజా యుద్ధంలో–ప్రజా పోరాటాలలో పాల్గొనే క్రమంలో, పలు తప్పుడు సంస్కరణవాద, ఆర్థికవాద, మితవాద–అవకాశవాద రివిజనిస్టు, పోస్టుమోడర్నిస్ట్ ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా నిశితమైన సైద్ధాంతిక, రాజకీయ పోరాటాలు సాగించడం ద్వారా మాత్రమే అవి రూపొందుతాయి. అంటే అవి ఆచరణాయుత అనుభవం ద్వారానే, వర్గశక్తుల గురించి సరైన అంచనాతోనే

సరైన, దృఢమైన పోరాట ఎత్తుగడలు రూపొందుతాయి. ఇందుకోసం అన్ని సమయాల్లో సమాజంలోని పరిస్థితులను మనం అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. నేరుగా పరిశోధనలు నిర్వహించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఇదే సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణలో జోడించే మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు-మావోయిస్టు శైలి, వాస్తవాల నుండి సత్యాలను రాబట్టే శైలి. అప్పుడే విప్లవ విజయానికి హామీ వుంటుంది. ఈ చైనా విప్లవ 70వ వార్షికోత్సవాల సందర్భంగా చైనా విప్లవ వారసులుగా, కార్మికవర్గ అగ్రగామిగా మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావోయిజం వెలుగులో కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో కార్మిక-కర్షక మైత్రి పునాదిగా భారత నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని పురోగమింపజేసే లక్ష్యంతో దేశవ్యాప్తంగా బలమైన భూస్వామ్య వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ప్రజా పోరాటాలను నిర్మించండి! దేశంలో పెచ్చరిల్లుతున్న బ్రాహ్మణీయ హిందూ ఫాసిజాన్ని ఓడించే లక్ష్యంతో మహిళలు, దళితులు, ఆదివాసులు, మత మైనారిటీలు తదితర పీడిత సెక్షన్లను, కశ్మీర్, ఈశాన్య జాతులను పెద్దెత్తున సమీకరిస్తూ విశాల, మిలిటెంటు ప్రజా ఉద్యమాలను, ప్రతిఘటనా పోరాటాలను నిర్మించండి! దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధ మార్గంలో వ్యూహాత్మక ప్రాంతాలలో గెరిల్లాయుద్ధాన్ని తీవ్రతరం-విస్తృతం చేస్తూ, అలలు అలలుగా ప్రాంతాల వారీగా రాజ్యాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోండి! భారత ప్రజల మూపులపై ఎక్కితొక్కుతున్న మూడు మహా పర్వతాలను - సామ్రాజ్యవాదం, దళారీ నిరంకుశ బూర్జువా, బడా భూస్వామ్య వర్గాలను కూలదోసి దేశంలో పీడిత వర్గాల, పీడిత సెక్షన్ల, పీడిత జాతుల ఐక్యసంఘటనగా నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ స్థాపనకై నడుం బిగించండి! అంతిమంగా ప్రపంచంలో సోషలిజాన్ని-కమ్యూనిజాన్ని స్థాపిస్తామని ప్రతినబూనండి!

చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ 70వ వార్షికోత్సవాలకు జేజేలు!

రకరకాల రివిజనిజం నశించాలి!

చైనా సోషల్ సామ్రాజ్యవాదం నశించాలి!

చైనా మహత్తర కార్మికవర్గ సాంస్కృతిక విప్లవం వర్ధిల్లాలి.!

మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావోయిజం వర్ధిలాలి!

ప్రపంచ సోషలిస్టు విప్లవం వర్ధిల్లాలి!

***